Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 812
Marţi 6 februarie 1962

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central
al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole

Pămîntul nostru ne poate da roade şi mai bogate

În anul care a trecut gospodăria noastră colectivă a cultivat cu porumb pentru boabe o suprafaţă de 424 de ha teren. La începutul anului cînd organizaţia de partid a hotărît să planificăm obţinerea unei producţii medii de 3.500 kg boabe la ha şi cînd această propunere s-a făcut şi în cadrul adunării generale, unii colectivişti au arătat în cuvîntul lor că prea ne... întindem cu planul. Inginerul nostru agronom, tov. Romeo Cătuneanu, a vorbit apoi despre lucrările pe care le vom efectua, despre rodnicia pămîntului nostru, despre sporul de producţie pe care îngrăşămintele naturale încorporate în sol îl aduc.

Ce-i drept, cuvîntul inginerului şi al unor colectivişti fruntaşi a mers la inima celor prezenţi, dar unii tot n-au crezut că vom ajunge la astfel de producţie. Ei s-au convins în toamnă, atunci cînd ultimul car încărcat cu ştiuleţi aurii pleca de pe basculă către pătulele gospodăriei, atunci cînd magazinerul nostru a tras linie şi a socotit: **4394 kg boabe la hectar de pe toată suprafaţa, adică cu 894 kg mai mult decît sarcina planificată.** Cei care se aflau de faţă au aruncat căciulile în sus de bucurie şi aveau dreptate. Mai tîrziu am aflat că gospodăria noastră este fruntaşă pe raion şi pe regiune din acest punct de vedere.

Pentru 5.000 kg. porumb boabe la hectar în cultură neirigată

Ce am făcut noi pentru obţinerea acestei producţii?

Cred că lucrul cel mai important în acest sens a fost **urmărirea periodică, cu minuţiozitate, a realizării tuturor obiectivelor pe care ni le propusesem în planul de producţie.** Un membru din consiliul de conducere a urmărit de fapt tot anul felul cum se aplică lucrările planificate pentru cultura porumbului şi dacă acestea se efectuează la termenele stabilite prin planurile de măsuri elaborate în cursul fiecărei luni şi campanii.

Terenul destinat culturii porumbului a fost ales după plante bune premergătoare şi arat din vară, la 30 cm adîncime. O dată cu arătura am încorporat în sol, pe o suprafaţă de 200 de ha destinate culturii porumbului, cîte 20 tone îngrăşăminte naturale la hectar, iar pe alte 120 ha, cîte 200 kg superfosfat la hectar. Considerăm de altfel că acesta a fost un lucru esenţial, hotărîtor în ceea ce priveşte producţia obţinută.

Pregătirea terenului în primăvară (o lucrare cu grapa reglabilă şi două cu polidiscul) s-a făcut, de asemenea, cu multă atenţie, aşa cum se prevăzuse în planul de producţie, iar semănatul a durat 15 zile (11—26 aprilie). Ca sămînţă s-a folosit numai hibridul dublu H.D. 402, varietate pe care am cultivat-o şi în alţi ani şi care s-a dovedit mai productivă. Distanţa de semănat (90 cm între rînduri), adîncimea de semănat, (10—12 cm), cît şi lucrările efectuate imediat după răsăritul culturii, au avut, la rîndul lor, menirea să ajute plantele să se dezvolte bine chiar în condiţiile secetoase ale anului trecut. Trebuie, de asemenea, să arăt că ţinînd seama de lipsa de precipitaţii noi am renunţat la densitatea iniţială, asigurînd 28.500—29.800 plante recoltabile la hectar.

Deosebită atenţie am acordat şi executării la vreme a praşilelor astfel încît în lanuri să nu existe fir de buruiană.

Producţia mare de porumb obţinută, a „răsturnat", în bine, se înţelege, întregul nostru plan de producţie. **Calculat pe întreaga suprafaţă noi am obţinut cu aproape 6 vagoane de porumb în plus peste prevederile planului.**

Fiecare bun gospodar ştie cît de folositor este porumbul într-o gospodărie. Noi prevăzusem în planul de producţie să îngrăşăm şi să vindem statului pe bază de contract, un număr de 400 porci graşi. **Avînd porumb din belşug, am vîndut statului 540 porci graşi, obţinînd astfel în plus de la porci un venit bănesc de peste 200.000 lei.** Porumbul uruit ne-a ajutat să menţinem producţia de lapte ridicată la fiecare vacă şi în lunile de iarnă. Acest fapt ne-a bucurat deoarece în alţi ani începînd din octombrie producţia începea să scadă oarecum. Ca urmare, **în anul trecut am obţinut de la 124 de vaci cu lapte, cîte 2.730 l lapte, în medie, de la fiecare;** unii îngrijitori printre care Ejmi Rustem şi soţia sa, Salia, au trecut de 3.000 l lapte mulşi de fiecare vacă.

Iată doar cîteva exemple care arată cum a contribuit porumbul nostru la depăşirea prevederilor din planul de producţie. **În 1961 gospodăria noastră a reuşit să realizeze un venit bănesc total de aproape 4.900.000 lei în loc de 4.200.000 lei cît ne planificasem iniţial.**

Trebuie arătat însă că recolta de 4.394 kg porumb boabe la ha, deşi foarte bună, nu oglindeşte toate posibilităţile pe care le are gospodăria noastră în direcţia măririi producţiei la ha. Noi am observat că pe solele semănate mai tîrziu de 15 aprilie, pe cele pe care nu au fost administrate îngrăşăminte sau acolo unde nu s-au efectuat cîte 4 praşile mecanice, s-a obţinut o producţie mai mică la hectar. Tocmai de aceea, pe baza sarcinilor reieşite din expunerea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej făcută la încheierea lucrărilor Consfătuirii pe ţară a ţăranilor colectivişti şi a recomandărilor Consfătuirii **am hotărît să obţinem în acest an cel puţin 5.000 kg porumb boabe la hectar de pe întreaga suprafaţă cultivată cu această plantă. Acest lucru ne va ajuta să îngrăşăm şi să vindem statului cel puţin 800 porci graşi, să obţinem mai mult lapte pe cap de vacă furajată şi ca urmare să realizăm un venit bănesc de aproape 6.000.000 lei.** În acest fel gospodăria noastră colectivă se va întări din punct de vedere economico-organizatoric şi va creşte considerabil nivelul de trai material şi cultural al colectiviştilor.

SADI MENAT
Preşedintele gospodăriei agricole colective din Tătaru, regiunea Dobrogea, unitate distinsă cu „Ordinul Muncii" clasa I

Învăţăminte de la marea Consfătuire

Pe mulgătorul Vasile D. Ştefan de la gospodăria agricolă colectivă „16 Februarie" din comuna Cojasca, regiunea Ploieşti, l-am cunoscut în iarna anului trecut. Era unul dintre cei mai sîrguincioşi cursanţi. Venea întotdeauna la lecţiile cercului zootehnic primul şi pleca ultimul. Îşi nota cu atenţie cele expuse. Participa la discuţiile recapitulative cu un interes deosebit. Îmi aduc aminte că într-o zi, venind vorba de posibilităţile ce există în gospodărie pentru a fi mărită producţia la lapte, el a spus:

— Noi putem prea bine ca în 1961 să obţinem cîte 2.500 litri de lapte pe cap de vacă furajată, dacă vom îngriji şi hrăni animalele cum trebuie.

— Poate glumeşti, Vasilică taică, sărise de la locul lui un moşneguţ care participa şi el la lecţii. Da' ce-o să le dai? Finuri stropite cu sirop? Grăunţe înmuiate în lapte?

— Uite că nu glumesc, a răspuns liniştit Ştefan. Cu vacile din lotul meu eu o să încerc...

Şi mulgătorul Vasile D. Ştefan s-a ţinut de cuvînt. A citit multe broşuri, ce e drept. Dar a şi aplicat în muncă cele învăţate. În grajd la el a fost menţinută o curăţenie exemplară. A furajat vacile după producţie şi greutatea corporală, hrana a dat-o la ore fixe; şi mulsul l-a făcut la orele stabilite. În timpul iernii, a scos cu regularitate vacile la plimbare. În vară, s-a îngrijit ca ele să aibă masă verde din belşug. Urmarea? De la fiecare din vacile îngrijite de el (dintre care multe înainte vreme abia dădeau 4—5 litri pe zi) a obţinut în medie anul trecut nu cîte 2.500 litri cît se angajase, ci cîte 2.850 litri.

Colectiviştii l-au îndrăgit mult. Şi au fost mîndri cînd au aflat că un tovarăş de-al lor, Vasile D. Ştefan, o să ia parte la Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti.

Fireşte, la înapoierea în gospodărie, vrednicul mulgător a împărtăşit cu bucurie şi entuziasm tovarăşilor lui, cele văzute şi auzite.

— Am rămas uluit de frumuseţea Bucureştiului, a spus el. Şi cu greu aş găsi cuvinte în care să zugrăvesc blocurile noi şi elegante cu cîte 7—8—14 etaje, ce răsar pe toate bulevardele. Mi-a plăcut enorm şi Sala Palatului R.P.R. unde s-a ţinut Consfătuirea. Dar atenţia mea, să vă spun drept, a fost îndreptată mereu spre expunerile acelor preşedinţi de gospodării colective, mulgători sau directori de gospodării de stat care au vorbit despre marile posibilităţi de dezvoltare a fermelor de vaci şi creşterea producţiei de lapte. În unele pauze ale lucrărilor am stat de vorbă cu tovarăşul Constantin Adochiţei, Erou al Muncii Socialiste, maistru zootehnic la gospodăria de stat Coţuşca, regiunea Suceava. Dînsul spunea: „Dacă vom învăţa mereu, temeinic, cum să îngrijim şi să furajăm animalele, dacă vom aplica în practică cele mai noi cuceriri ale ştiinţei, vom reuşi, fără îndoială, să obţinem producţii tot atît de mari ca ale fruntaşilor pe ţară".

De la tovarăşul Gh. Irimia, preşedintele gospodăriei colective din Bucecea, regiunea Suceava, am aflat cum se procedează în această unitate spre a se asigura păşuni cu o productivitate mărită, prin grăpări şi îngrăşări şi prin organizarea tîrlirii, ca şi prin irigare. La ei, păşunea destinată vacilor de lapte este împărţită în cîte 5 parcele de cîte 13—14 ha. Pe o parcelă se păşunează cîte 5—6 zile. După scoaterea vacilor, parcela se irigă şi masa verde se reface repede. Pe timp ploios, păşunatul se opreşte. De la tov. Eleonora Ştefanschi, inginer zootehnist la gospodăria colectivă din Gîrbovi, regiunea Bucureşti, am aflat că acolo, în hrana vacilor de lapte s-a dat treptat sfeclă de zahăr, ajungîndu-se pînă la 8—10 kg pe zi, administrarea făcîndu-se în 2 tainuri sub formă tocată. Sfecla de zahăr se dă în raţie alături de 20 kg de porumb siloz, 3—4 kg fînuri şi 3—4 kg furaje grosiere.

În încheiere, mulgătorul Vasile D. Ştefan a subliniat că învăţămintele Consfătuirii pe ţară a ţăranilor colectivişti au constituit pentru el un nesecat tezaur de învăţăminte noi şi interesante. El a făgăduit tovarăşilor lui să-i ajute a pune în practică cît mai multe din metodele de lucru expuse la Consfătuire şi care se pot folosi şi aci, la gospodăria colectivă din Cojasca.

— Anul acesta, a spus Vasile D. Ştefan, mă angajez să obţin cîte 3.000 litri de lapte de la fiecare vacă furajată.

Ceilalţi mulgători au primit cu însufleţire îndemnul ca şi ei să-i urmeze pilda. N-a mai fost nimeni de data aceasta care să pună la îndoială spusele fruntaşului lor.

VERONEL PORUMBOIU
tehnician agronom

Eroul Muncii Socialiste, Gheorghe Maftei, preşedintele gospodăriei colective din Ţibucani, regiunea Bacău, este permanent în mijlocul colectiviştilor, dîndu-le indicaţii şi îndrumări. El este adesea solicitat şi de pionieri şi şcolari cărora le povesteşte despre munca în gospodăria colectivă, despre viaţa nouă a colectiviştilor.

Foto: AGERPRES

Rezultatele unui an de muncă — mîndrie a întregului popor muncitor

Comunicatul Direcţiei Centrale de Statistică cu privire la îndeplinirea planului de stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1961 — cel de-al doilea an al planului de 6 ani — oglindeşte noile şi importantele succese obţinute în dezvoltarea economiei naţionale şi în creşterea nivelului de trai al oamenilor muncii din patria noastră.

Planul producţiei globale industriale pe anul 1961 a fost îndeplinit în proporţie de 104,2 la sută, iar al producţiei marfă în proporţie de 104,0 la sută. Volumul producţiei globale industriale a crescut în 1961 faţă de anul 1960 cu 15,6 la sută; al mijloacelor de producţie cu 17,1 la sută, iar al bunurilor de consum cu 13,4 la sută. În ramurile hotărîtoare ale industriei creşterile au fost şi mai importante: în industria metalurgiei feroase producţia a sporit cu 18 la sută, în industria construcţiilor de maşini şi prelucrării materialelor cu 20 la sută, în industria chimică cu 27 la sută. A crescut cu 11 la sută producţia globală a industriei prelucrătoare petroliere, şi cu 13 la sută a industriei de prelucrare a lemnului.

Au fost obţinute creşteri însemnate şi în ramurile producătoare de bunuri de consum: în industria textilă 20 la sută, în industria confecţiilor 19 la sută, în industria pielăriei şi încălţămintei 7 la sută, în industria alimentară 8 la sută. Astfel, oamenii muncii de la oraşe şi sate s-au putut aproviziona cu tot mai multe ţesături de bumbac, lînă şi mătase, tricotaje, încălţăminte, mobilă, zahăr, uleiuri, unt etc.

Pe ansamblul industriei în anii 1960—1961 ritmul mediu anual de creştere al producţiei globale a fost de peste 16 la sută, faţă de circa 13 la sută cît este prevăzut în planul de 6 ani.

Industria noastră socialistă cunoaşte un nou avînt. Poporul nostru se mîndreşte cu noile unităţi moderne de producţie: la Hunedoara, la Călan, Brazi, la combinatul chimic Victoria şi la Borzeşti; la Blaj şi Gherla noi complexe pentru industrializarea lemnului; fabrici de produse lactate etc. La Galaţi se construieşte marele combinat siderurgic — obiectivul industrial cel mai important al planului de 6 ani.

De asemenea, Comunicatul evidenţiază realizările obţinute în agricultură, unde, în 1961 s-au făcut însemnate progrese în dezvoltarea şi consolidarea relaţiilor de producţie socialiste şi în lărgirea bazei tehnice-materiale a agriculturii; a crescut producţia globală şi marfă. La sfîrşitul anului 1961 agricultura socialistă deţinea 94,7 la sută din suprafaţa agricolă şi 92,6 la sută din suprafaţa arabilă a ţării; cele 6.424 gospodării agricole colective existente la aceeaşi dată, deţineau 68,4 la sută din suprafaţa agricolă şi 70,2 la sută din suprafaţa arabilă colectivizabilă (fără localităţile de munte). Urmînd cu încredere calea arătată de partid, circa 205.000 familii ţărăneşti, cu o suprafaţă de aproape 600.000 hectare teren agricol, au intrat în gospodăriile colective numai în cursul ultimelor luni — decembrie şi ianuarie. O dată cu creşterea numărului gospodăriilor colective s-a desfăşurat şi mai intens procesul consolidării lor economico-organizatorice. S-a întărit baza tehnică a agriculturii. În anul 1961, agricultura a primit peste 12.000 tractoare, peste 14.000 pluguri de tractor, peste 15.000 semănători mecanice, 6.500 combine şi alte utilaje agricole. La sfîrşitul anului 1961, agricultura era înzestrată cu 52.000 tractoare, 48.000 semănători mecanice, peste 23.000 combine de cereale păioase ca şi cu numeroase alte maşini agricole, astfel că în gospodăriile de stat lucrările de arat, semănat, precum şi recoltatul cerealelor păioase au fost mecanizate aproape în întregime, iar în gospodăriile colective, circa două treimi din principalele lucrări agricole s-au efectuat mecanizat. Producţia totală de cereale a fost în 1961 de aproximativ 10,6 milioane tone, cu 750.000 tone mai mare decît cea din anul 1960, la sfecla de zahăr s-a obţinut o producţie de 2.900 mii tone, la floarea-soarelui de peste 480 mii tone, la legume de 1500 mii tone. În anul 1961 gospodăriile colective au primit din partea statului credite pe termen lung şi fără dobîndă în valoare de 940 milioane lei, folosite îndeosebi pentru cumpărarea de animale şi pentru construcţii zootehnice, cu 457 milioane lei mai mult decît în anul 1960. Sarcina trasată de Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie-1 iulie 1961 privind sporirea efectivului de animale proprietate obştească a gospodăriilor colective la 960 mii bovine, în anul 1961 a fost îndeplinită, iar în regiunile Bucureşti, Dobrogea, Oltenia, Galaţi, Iaşi şi Hunedoara depăşită.

Cifrele din Comunicatul Direcţiei Centrale de Statistică cu privire la îndeplinirea Planului de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1961, oglindesc şi realizările în silvicultură, în domeniul transporturilor, investiţiilor şi construcţiilor, circulaţiei mărfurilor, al îmbunătăţirii condiţiilor de viaţă a oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

Realizările obţinute în anul 1961 oglindesc entuziasmul şi hotărîrea cu care poporul nostru muncitor a trecut la înfăptuirea măreţelor obiective şi sarcini stabilite de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. Ele au creat premize pentru realizarea în condiţii mai bune a planului pe anul 1962, pentru dezvoltarea industriei, agriculturii, transporturilor, construcţiilor şi celorlalte ramuri ale economiei şi culturii naţionale, ceea ce va permite ridicarea în continuare a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Buletinul muncilor agricole

TRANSPORTUL ÎNGRĂŞĂMINTELOR NATURALE

De la 1 ianuarie pînă în prezent, au fost transportate la cîmp peste 2.300.000 tone de îngrăşăminte naturale. Cantităţi mai mari au fost transportate în regiunile Braşov şi Suceava. Pe terenurile unde urmează să se cultive porumb spre a se obţine 5.000 kg. boabe la ha. în cultură neirigată, — în cursul lunii trecute s-au transportat 747.600 tone de îngrăşăminte naturale. Este necesar ca în săptămîna aceasta acţiunea respectivă să fie intensificată şi în regiunile Galaţi, Ploieşti, Argeş, Bucureşti, Crişana şi Dobrogea, unde realizările obţinute nu sînt pe măsura posibilităţilor.

STROPITUL DE IARNĂ AL POMILOR

Pînă la 2 februarie 1962, stropitul de iarnă s-a efectuat la peste 6.000.000 pomi. În regiunile Ploieşti, Banat, Cluj, Crişana şi Bacău, această acţiune se desfăşoară cu bune rezultate. Este necesar însă ca şi în regiunile Bucureşti, Suceava, Galaţi să se acorde mai multă atenţie lucrării respective.

CULTURILE DE LEGUME FORŢATE

Suprafaţa ocupată cu culturi forţate de legume, reprezintă pînă în prezent 40 la sută din sarcina prevăzută în perioada întîi. Rezultate mai bune în acţiunea de însămînţare a culturilor în răsadniţe şi sere s-au obţinut în regiunile Galaţi, Oltenia, Dobrogea, şi în unităţile din bazinul de aprovizionare a oraşului Bucureşti. În regiuni cum sînt Argeş, Suceava şi Banat, suprafeţele ocupate cu culturi forţate sînt încă mici faţă de condiţiile existente.

Pînă la 2 februarie, în întreaga ţară au fost totodată construite răsadniţe noi pe 313.764 m.p. Deşi în acest an, pînă acum s-au construit cu peste 209.000 m.p. răsadniţe mai mult decît în 1961 la aceeaşi dată, trebuie arătat că faţă de sarcinile prevăzute, realizările nu sînt încă satisfăcătoare.

Este necesar ca în majoritatea regiunilor şi îndeosebi în bazinele de aprovizionare ale marilor centre legumicole să se acorde atenţia cuvenită culturilor forţate în răsadniţe şi sere, în vederea asigurării de legume proaspete în cantităţi cît mai mari.

De asemenea, se impune ca organele agricole să sprijine buna pregătire pentru lucrările de primăvară în acest important sector, asigurîndu-se cheresteaua, sticla şi celelalte materiale necesare executării răsadniţelor, şi efectuîndu-se lucrările respective la timp.

CONDIŢIONAREA SEMINŢELOR

În întreaga ţară, acţiunea de condiţionare a seminţelor a fost intensificată. Pînă acum au fost condiţionate 15.560 tone, din care în regiunea Banat 2.387 tone, în regiunea Argeş 2.358 tone, în regiunea Dobrogea 2.240 tone etc.

Producţii mari de lapte la G.A.S. Popeşti-Leordeni

Pentru a contribui la îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. cu privire la ridicarea continuă a producţiei de lapte, G.A.S. Popeşti-Leordeni a luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice care au dus la îndeplinirea şi depăşirea producţiei planificate şi în acelaşi timp la realizarea unui preţ de cost scăzut.

Astfel, în anul trecut de la un efectiv de 400 de vaci din care un număr însemnat erau la prima lactaţie, s-a obţinut o producţie medie de 4433 litri lapte pe cap de vacă furajată. Din acestea, de la un număr de 205 vaci, gospodăria a obţinut, pe cap de animal o producţie medie de 5102 litri lapte.

Se preocupă de fertilizarea solului

Consiliile gospodăriilor agricole de stat din regiunea Suceava, îndrumate de organizaţiile de partid, au profitat de timpul prielnic şi au intensificat transportul îngrăşămintelor naturale şi chimice pe cîmp. Bunăoară, la G.A.S. Vlăsineşti s-au transportat pe suprafaţa de 50 de ha destinată porumbului pentru boabe, 1.000 de tone de gunoi de grajd, iar pe 70 de ha s-au dat 15,6 tone de superfosfat.

La G.A.S. Iţcani au fost transportate pe terenurile mai slabe 2.500 de tone de gunoi de grajd, din cele 8.000 planificate.

Cantităţi mari de îngrăşăminte au transportat pe cîmp şi gospodăriile agricole de stat Ilişeşti, Progresul, Siretul, Albeşti şi altele.

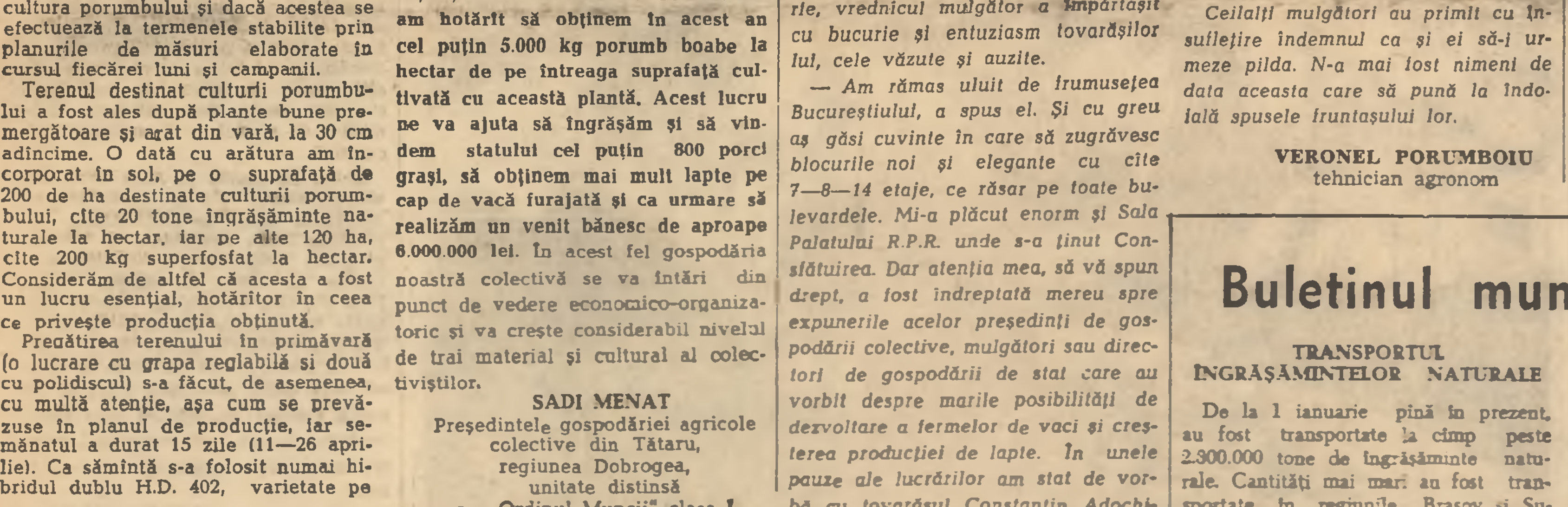

La S.M.T.-Hărman, regiunea Braşov, se face verificarea unui lot de tractoare reparate.

Foto: AGERPRES

La S. M. T. Hemeiuş

REPARAŢIILE sînt mult rămase în urmă

De cum intri în incinta S.M.T.-ului Hemeiuş, regiunea Bacău, atît sub cerul liber cît şi în ateliere, vezi numai tractoare şi maşini agricole. Unele aşezate la rînd, altele demontate, aşteaptă luarea lor în primire. De la prima vedere acest „peisaj" te face să crezi că aici se munceşte de zor la reparaţii şi că mecanizatorii, ca şi în anul trecut la aceeaşi dată, sînt înaintaţi cu aceste lucrări. Cînd te interesezi însă mai îndeaproape de mersul reparaţiilor, îţi dai uşor seama că realitatea este cu totul alta. La S.M.T. Hemeiuş, reparaţiile sînt mult întîrziate. Din cele 286 tractoare prevăzute în planul de reparaţii, numai 150 sînt aşa-zis, reparate, căci la 40 de tractoare, diferenţialele urmează să fie de acum încolo puse la punct. În ce priveşte maşinile agricole, cu excepţia plugurilor, reparaţia lor este rămasă în urmă. Bunăoară, din 129 semănători de cereale, pînă de curînd nu au fost reparate decît 48, din 55 grape cu discuri s-au reparat 9 bucăţi ş.a.m.d.

Conducerea staţiunii şi în special inginerul mecanic Mircea Cruceanu, încearcă să justifice această situaţia prin aşa-zisele cauze obiective, cum ar fi prelungirea campaniei arăturilor de toamnă şi lipsa unor piese de schimb.

Este adevărat că baza nr. 7 din Bacău (director Gheorghe Duma) şi şeful serviciului aprovizionare (Ovidiu Trufin) manifestă lipsuri serioase în această privinţă. Conducerea bazei nu s-a preocupat să aducă din timp piesele de schimb necesare, în funcţie de consumul şi condiţiile în care au lucrat maşinile agricole în anul trecut. Din această cauză din bază lipsesc o serie de piese ca: axe de sateliţi, axe pătrate, pinioane la osia diferenţialului, celule pentru radiator etc.

Tov. M. Cruceanu afirmă că din vina bazei a fost nevoit să schimbe de mai multe ori modul de organizare a procesului de lucru. Aceasta este adevărat. Analizînd însă situaţia pe teren, se constată că în afară de lipsa pieselor, mai sînt şi alte cauze care au tras S.M.T.-ul Hemeiuş pe locul ultim din regiune.

Într-adevăr, S.M.T. Hemeiuş a avut nevoie de anumite piese de schimb pentru repararea tractoarelor prevăzute în plan, dar nu-i mai puţin adevărat că pentru celelalte maşini agricole, ca semănători de cereale, sape rotative, grape cu discuri, grape reglabile, remorci etc., a avut nevoie de puţine piese de schimb.

C. STOICESCU

(Continuare în pag. 3-a)

Fruntaşi în pregătirea utilajului

Din consfătuirea de producţie ţinută pe data de 22 ianuarie la S.M.T. Tulcea, regiunea Dobrogea, în care s-a analizat munca desfăşurată la reparaţii, a reieşit că revizia şi reparaţia tractoarelor şi maşinilor agricole a fost realizată în proporţie de 80%.

Fruntaşă în această perioadă a fost echipa condusă de Alecu Dumitru. De asemenea s-au mai evidenţiat echipele lui Ionescu Argentin, Moraru Alexandru şi Gheba Vasile.

TUTUIANU MARIOARA
corespondent

Două gospodării — două stiluri de învățămînt

În iarna aceasta, la gospodăriile agricole colective „16 Februarie 1933" și „30 Decembrie" din Odobești, regiunea Galați, funcționează cîte două cercuri agrotehnice, fiecare cuprinzînd 60 de cursanți. La gospodăria colectivă „30 Decembrie" au fost luate măsurile corespunzătoare în vederea bunei desfășurări a lecțiilor, asigurîndu-se încăperi spațioase, bine încălzite și luminate, punîndu-se la dispoziția cursanților materialul didactic necesar.

Cei doi lectori de la această gospodărie colectivă, tov. Nicolae Manolescu și Coman Basamac au pregătit cu simț de răspundere lecțiile și le-au predat potrivit planului calendaristic întocmit. Printre lecțiile predate pînă acum au figurat: „Organele viței de vie", „Înmulțirea viței", „Înființarea plantațiilor de vii".

De subliniat e faptul că la lecții au participat toți cursanții înscriși. În cadrul a 2 lecții consecutive a fost prelucrată cuvîntarea rostită de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști. Cu acest prilej, scoțînd în evidență necesitatea ca în 1962 colectiviștii să muncească și mai spornic spre a obține producții mari de struguri la hectar, lectorii au folosit numeroase exemple din activitatea gospodăriilor colective, gospodăriilor de stat și stațiunii experimentale din Odobești, demonstrînd că pe loturile lucrate exemplar s-au realizat recolte foarte bune și recolte record.

La cealaltă gospodărie agricolă colectivă din Odobești-„16 Februarie 1933", s-au ținut pînă acum o serie de lecții din sectorul legumicol cum sînt „Producerea răsadurilor și îngrijirea lor", „Amenajarea terenului și plantarea legumelor" etc. Primele două lecții din cadrul celor două cercuri ale gospodăriei au fost predate în bune condiții, cu o participare mulțumitoare. Treptat însă, frecvența cursanților la cursuri a scăzut. De exemplu, la lecția a 5-a predată de ing. Alexandrina Breabău din cei 60 de cursanți înscriși au participat abia 18. De subliniat e faptul că și la lecțiile a 3-a și a 4-a frecvența cursanților a fost slabă (abia 35 de colectiviști).

Cauza acestei situații constă între altele și în faptul că lectorii n-au respectat aci datele anunțate inițial pentru ținerea lecțiilor. Ori, e firesc ca unii cursanți care au venit spre a lua parte la lecții în zilele stabilite și n-au mai fost înștiințați cînd anume totuși acestea se vor ține, să nu cunoască „noul" program de activitate al cercului respectiv. La această gospodărie nici lectorii nu obișnuiesc să noteze frecvența cursanților, să-i antreneze în discuții asupra cunoștințelor predate etc. De altfel ei nu pregătesc lecțiile temeinic, întocmind conspecte — așa cum s-a recomandat de către secția agricolă a sfatului popular raional — ci folosesc doar niște „planuri" făcute în pripă. De asemenea, lectorii nu folosesc planșele, schițele, mulajele.

În ultimul timp, ca urmare a controlului făcut de către secția agricolă raională asupra desfășurării învățămîntului agrozootehnic de masă la această gospodărie, au fost luate măsuri în vederea unei mai bune mobilizări a cursanților la lecții. S-au dat îndrumări în vederea folosirii în cadrul expunerii lecțiilor a cît mai multe exemple bune din activitatea unităților agricole socialiste din Odobești și din raion. De asemenea s-a recomandat folosirea graficelor de producție, a planșelor, mulajelor etc., care pot contribui la o cît mai temeinică însușire a cunoștințelor predate.

Ing. TOMA LECA
corespondent

Activitatea bibliotecarilor poate fi și mai rodnică

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Gușterița, raionul Sibiu, a fost planificată pentru acest an construirea unui grajd pentru 100 capete taurine și a unei sere de 1.000 m.p. Cunoscînd temeinic planul de producție al gospodăriei, bibliotecara din această comună a recomandat consiliului de conducere cîteva broșuri care arătau concret că pentru construcțiile planificate pot fi folosite o serie de posibilități locale, spre a fi scăzut prețul de cost al lucrării.

După ce a citit broșurile intitulate *„Construcții economice în G.A.C."* și *„Construcții agricole"*, președintele gospodăriei colective le-a recomandat și celorlalți membri ai consiliului de conducere arătînd cu satisfacție că îndemnul bibliotecarei de a consulta lucrările respective i-a fost de un real folos și că e bine ca metodele expuse să fie aplicate în practică.

În același raion, la gospodăria colectivă „Zorile" din Turnișor, bibliotecara a contribuit în mare măsură la buna organizare și funcționare a cursului agrozootehnic. Deoarece în această colectivă creșterea porcilor s-a dovedit o ramură deosebit de rentabilă, bibliotecara, ajutată de cadrele de specialitate, a popularizat în masa colectiviștilor o serie de cărți și broșuri valoroase despre dezvoltarea fermei de porcine. Învățînd din metodele de lucru expuse în lucrările citite, colectiviștii din Turnișor au încrucișat ulterior porcul „Bazna" cu cel „Landrace" obținînd un metis cu calități superioare.

Dar iată și alte exemple ale sprijinului pe care-l dau bibliotecarii în activitatea gospodăriilor colective. În comunele Ozun, Reci și Ilieni, din raionul Sf. Gheorghe, rezultatele dobîndite de colectiviști în muncă au fost în 1961 mai bune ca în anul precedent. La aceste rezultate o contribuție de seamă au adus și bibliotecarii, care i-au sprijinit permanent pe brigadieri și șefii de echipă, punîndu-le la dispoziție cele mai bune cărți și broșuri de care aveau nevoie spre a-și însuși metode înaintate de muncă.

Lărgirea și continua întărire a gospodăriilor colective constituie, de asemenea, o preocupare de bază a bibliotecarilor comunali din raionul Rupea.

La seminarul regional al bibliotecarilor care a avut loc de curînd s-a recomandat să fie folosite pe scară cît mai largă serile literare, recenziile, prezentările de cărți la lucrările agrozootehnice cele mai valoroase. În comunele Jibert, Apața, Bunești și Homorod din raionul Rupea, Micfalău, Baraolt și Ilieni din raionul Sf. Gheorghe, Ocna Sibiului, Cristian și Orlat din raionul Sibiu și în alte numeroase localități din regiune, manifestările cu cartea agrozootehnică se bucură în prezent de tot mai multă prețuire din partea țăranilor muncitori.

Trebuie subliniat însă, că mai sînt și unele biblioteci din comunele regiunii Brașov unde nu se organizează decît rareori manifestări în legătură cu popularizarea cărții. La Prejmer, Ighișul Vechi, Albești, Bazna, Blăjel, Laslea și în alte comune nu se poate spune că n-au loc nici un fel de manifestări cu cartea. Dar, nefiind suficient de bine instruiți, bibliotecarii din aceste comune lucrează la întîmplare, nealegînd cele mai indicate metode de popularizare a cărților, neglijînd cartea agrozootehnică.

În comuna Laslea, de pildă, în tot cursul anului 1961, s-au ținut abia 2 manifestări în legătură cu cartea. De asemenea, bibliotecarii din comunele Bungard, Gura Rîului, Sibieni, Săcădate, Crizbav, Feldioara, Hendorf, Alțina și Vînători nu au contribuit pînă acum cu toată priceperea lor la atragerea de noi cititori din rîndul țăranilor colectiviști, la popularizarea cărților care contribuie la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, la introducerea metodelor avansate de muncă.

Seminarul regional cu bibliotecarii — de care am amintit mai sus — a indicat ca în această perioadă, bibliotecarii să-și intensifice activitatea și să-și perfecționeze stilul de muncă, atrăgînd un număr tot mai mare de cititori, și ridicînd substanțial calitatea manifestărilor organizate. Ei trebuie să acorde toată atenția popularizării materialelor Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști, să inițieze forme noi de difuzare a acestora.

Cunoscînd îndeaproape planurile de producție ale gospodăriilor agricole colective, căutînd metode variate și atractive de popularizare a celor mai valoroase cărți politice, agrozootehnice și literare, solicitînd sprijinul organizațiilor de partid și al comitetelor executive ale sfaturilor populare, cu sprijinul metodiștilor raionali, — bibliotecarii din regiunea Brașov vor putea contribui neîndoielnic ca activitatea lor să fie în acest an și mai rodnică, să contribuie eficient la dezvoltarea agriculturii socialiste a regiunii.

CONSTANTIN GRINDEANU
bibliotecar șef al bibliotecii regionale Brașov

Adunări de dări de seamă și alegeri sindicale

Spre noi succese în muncă

În aceste zile, brigăzile de tractoare din S.M.T. Criș, regiunea Crișana, se pregătesc intens pentru campania de primăvară. Hotărîrea mecanizatorilor este de a acorda în acest an un sprijin și mai larg gospodăriilor colective din raza lor de activitate, în lupta pentru obținerea de recolte sporite la hectar, prin aplicarea largă a metodelor agrotehnice avansate, a învățămintelor reieșite din Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști.

Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste subliniază în mod deosebit importanța ce o are îmbunătățirea calității lucrărilor agricole și executarea lor în termen optim, în vederea sporirii producției la hectar pe terenurile G.A.C. lucrate de brigăzile S.M.T.

Pregătite cu mult simț de răspundere, alegerile din grupele sindicale s-au desfășurat în spirit critic și autocritic, ajutînd comitetul sindicatului să desprindă ce a fost bun și ce nu în stilul și metodele de muncă folosite. În cuvîntul pe care l-au luat membrii de sindicat, atunci cînd fiecare grupă și-a analizat activitatea depusă, s-a apreciat că comitetul sindicatului a adus o contribuție importantă la succesele obținute de S.M.T. în anul 1961, îndeosebi prin organizarea unei întreceri socialiste eficiente, mobilizatoare. Mărturie în această privință stau faptele. S.M.T. Criș, alături de îndeplinirea și depășirea planului, a redus substanțial prețul de cost per hantru, iar majoritatea celor 21 gospodării agricole colective pe care le deservește au obținut recolte sporite la hectar. Planul campaniei de primăvară, de pildă, a fost depășit cu aproape 5000 ha a.n., cel de vară cu peste 9500 ha a.n., iar cel de toamnă a fost și el îndeplinit și depășit. Majoritatea brigăzilor și-au depășit planul. Brigada a 14-a, condusă de comunistul R. Tenzler, una din brigăzile fruntașe, în anul 1961 și-a îndeplinit planul anual în procent de peste 110 la sută. Rezultate tot atît de bune au obținut și brigada a 11-a condusă de comunistul Petru Pîrvu, brigada a 13-a condusă de candidatul de partid I. Strengan etc. Se poate spune de altfel că majoritatea mecanizatorilor din stațiune cum sînt: Gh. Demșa, organizator de grupă, I. Brândușea, Palfi Andrei și alții și-au realizat și și-au depășit cu însemnate procente planul anual.

În cuvîntul pe care l-au luat, în cadrul ședințelor de alegeri, membrii de sindicat au apreciat buna organizare a consfătuirilor de producție. Faptul că fiecare mecanizator își cunoaște bine și din vreme sarcinile de plan îl ajută să-și poată lua angajamente mobilizatoare în întrecere. Pe de altă parte fiecare brigadă, fiind înzestrată cu scule și piese de schimb, poate efectua unele reparații chiar în cîmp.

În cadrul acestor ședințe a reieșit și un alt fapt semnificativ care arată grija conducerii S.M.T. pentru crearea unor cît mai bune condiții de muncă. Așa, bunăoară, în funcție de sarcinile de plan brigăzile sînt înzestrate din punct de vedere tehnic cu mașini agricole și tractoare necesare, mergîndu-se pe linia permanentizării lor în cadrul aceleiași gospodării agricole colective. O altă măsură bună luată a fost și aceea a dotării fiecărui tractorist cu riglă gradată din metal care îi permite să facă măsurarea adîncimii arăturilor în bune condiții.

De altfel faptul că întrecerea este bine organizată, rezultatele ei fiind înregistrate zilnic pe graficul existent la fiecare brigadă, constituie un stimulent important în crearea unui avînt general. Mecanizatorii așteaptă totdeauna cu viu interes foaia lor volantă care apare decadal și în care sînt popularizați cei mai buni mecanizatori, precum și metodele lor de muncă. Nici un moment mecanizatorii de aici, în întrecerea socialistă ce o desfășoară, nu au despărțit lupta pentru calitate de cea îndreptată în vederea prelungirii perioadei de funcționare a tractoarelor și mașinilor agricole, într-un cuvînt de lupta pentru obținerea de economii la fonduri materiale.

Răsfoind foile volante apărute întîlnești nume de mecanizatori des popularizați, și asta pe bună dreptate. Unii cum sînt: Petru Vorindan, Nicolae Cristea, Valentin Biro, M. Fakelman s-au menținut mereu în fruntea întrecerii. Ei au realizat și cele mai mari cîștiguri, salariile lor ajungînd în unele luni la aproape 2000 lei.

Comitetul sindicatului ca și conducerea administrativă a stațiunii n-au avut în atenție numai problemele producției. Cu multă operativitate au tradus în viață obiectivele social-culturale cuprinse în contractul colectiv. Fiecare brigadă de tractoare are vagon-dormitor prevăzut cu cazarmament curat, biblioteci volante. Cu regularitate se aduc și ziarele la care sînt abonați mecanizatorii. În bune condițiuni este asigurată și alimentația oamenilor.

În prezent comitetul sindicatului se preocupă intens de buna pregătire a adunării generale a membrilor de sindicat.

În atenția sa este și definitivarea contractului colectiv, al cărui proiect a fost afișat la locuri vizibile. Luînd cunoștință de prevederile acestuia este lesne să observi hotărîrea colectivului de aici pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan și pe de altă parte preocuparea conducerii stațiunii pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de ordin social-cultural.

Darea de seamă pe care comitetul sindicatului o va prezenta cu prilejul alegerilor sindicale sintetizează experiența bună acumulată de activul grupelor sindicale și în general succesele dobîndite în cursul anului 1961. Nu sînt trecute cu vederea nici unele lipsuri care mai dăinuie în activitatea sindicală și cea de producție. Se poate spune că darea de seamă este astfel întocmită încît ea să poată prilejui discuții cît mai largi, învățăminte cît mai numeroase pentru noul organ sindical care va fi ales.

CORNEL PANĂ

Cum se desfășoară învățămîntul agrozootehnic de masă la gospodăria de stat Murfatlar

La gospodăria agricolă de stat Murfatlar, regiunea Dobrogea, au fost organizate anul acesta 8 cercuri de învățămînt agrozootehnic în sectoarele: agricol, viticol, vinificație, mecanizare, porcine și ovine.

La aceste cursuri sînt înscriși 213 muncitori care au o frecvență foarte bună.

Cursurile se țin de 2 ori pe săptămînă, după programul de lucru de către lectorii recrutați dintre inginerii și tehnicienii gospodăriei.

În acest an, sînt planificate 24 de lecții, din care pînă în prezent s-au ținut 15. După predarea lecțiilor teoretice cu prilejul cărora se folosesc grafice, planșe și desene la tablă, — se fac demonstrații practice. Pînă în prezent, rezultate foarte bune s-au obținut în cadrul cercului de vinificație, cercului viticol de la secția Basarabi I și Grădină, și al cercului din sectorul de mecanizare.

Cursanți ca Milea Elena, Cercel Ion, Rusu Vasile, Crișan Ion, Martoi Ioana, Radu Ana și alții participă cu regularitate la lecții și își însușesc temeinic cunoștințele predate.

Este bine ca lectorii cercului agrozootehnic de la secția Poarta Albă, Oprea Vili, Miron Gheorghe și Ardeleanu Ion, să ia exemplu din activitatea celorlalte cercuri, atît în ce privește modul de predare, cît și mobilizarea cursanților la lecții.

De asemenea, și unii cursanți ca Bălan Stoianc, Vîrdol Gheorghe, Amet Sefchet, Cuțitaru Nicolae și alții trebuie să privească cu mai multă atenție aceste cursuri, care îi ajută să-și ridice în mare măsură calificarea profesională.

N. URSU
corespondent

Cu rezultate bune

În comuna Mireni, raionul Bîrlad, regiunea Iași, sînt organizate trei cercuri agrozootehnice care cuprind 140 de cursanți. În cadrul cercurilor de la gospodăria colectivă „7 Noiembrie" și gospodăria colectivă „1907" se desfășoară o activitate rodnică.

Lectorii Zamfir Petru, tehnician agronom și Maxim Vasile, învățător, au predat cursanților pînă de curînd cîte 7 lecții.

În cadrul cercurilor a fost prelucrată cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști. De asemenea s-au studiat expunerile fruntașilor producțiilor bogate și Chemarea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști.

Cursanți cum sînt Bulgaru D. Colea, Arpinten Petru, Dimofte Costică, Parfene Vasile sau Tamaș Mihai n-au absentat niciodată pînă acum de la lecțiile predate.

MINDIRIGIU RICU
corespondent

Iată o imagine obișnuită de la clubul gospodăriei colective din comuna Comloșu Mare, regiunea Banat. După cum se vede, șahul constituie una din distracțiile preferate de tinerii și vîrstnicii de aici.
Foto: ION IVAN

Ca din carte...

Pe uliță cădeau fulgi grei ca niște ciucuri. Dănilă Mesar pășea apăsat, cu barba îndesată-n piept. Vîntul îi biciuia obrajii. Din urmă îl ajunse Ioan Varga.

— La școală te duci?

— Acolo... răspunse Dănilă.

Mergeau agale, forfecînd zăpada cu pașii.

— Știi — a continuat Varga după un timp, m-a chemat și pe mine agronomul... Eu m-aș duce bucuros dar...

— Și, care-i baiul de nu vii?

— Eu ce să zic? Mi-e rușine. Știi, cu școala de mic nu am prea dus casă bună...

Dănilă a izbucnit în rîs.

— Măi, măi — se miră Dănilă. Adică de asta nu vii? Ți-e frică să nu te faci de rîs? Da' ce, noi sîntem tobă de carte? Măi, măi... Ia fă numai bine și vino cu mine! Nu, nu, acum chiar... Doar nu mai ești copil.

★

La gospodăria colectivă din Zerind, regiunea Crișana, într-o sală călduroasă, agronomul Carol Keresztes vorbea cu însuflețire oamenilor. În liniștea ce s-a așternut se auzea doar fîșîitul filelor de caiet. Unii colectiviști își luau notițe, alții ascultau numai ochi și urechi. Numai Petru Boar, ciobanul, de aproape 70 de ani, ședea cu barba proptită-n palmă și-și răsucea ușor sfîrcul mustăților.

La început Varga nu pricepu prea mult din cele înșirate de agronom. Se uita nedumerit cînd la agronom, cînd la Dănilă, care, iute de tot, așternea pe hîrtie literele.

Varga se așeză mai comod și căută să fie mai atent. A prins firul. Ascultă apoi cu răsuflarea stăpînită, cu buzele ușor întredeschise, ca și cînd l-ar fi chinuit o sete. Din cînd în cînd clătina din cap și-și spunea în sine: „Măi, măi... Care va să zică așa se pot obține 5.000 de kilograme de porumb boabe la hectar... Măi, măi, da multe-s pe lumea asta de știut..., multe-s de învățat...".

La cerc s-au ținut pînă acum patru lecții. Între timp Varga s-a cam înnădit la carte. Aseară, agronomul Keresztes, după ce a predat lecția, l-a întrebat:

— Ce zici, ai putea repeta, pe scurt?

— Pot... a răspuns mîndru Varga.

Cînd să vorbească — na — nu-i veneau vorbele. Nădușea, scutura din degete de parcă s-ar fi ars. Pînă la urmă se scuză:

— Nu pot spune tocmai, tocmai... Ca din carte nu pot zice, mi se leagă vorbele în gură...

— Spune cum știi — îl îndemnă prietenos agronomul. Că doar nu-ți cere nimeni să torni lecția cu ochii închiși.

— Zi frate — adăugă și Dănilă. Zi în graiul nostru...

Îndemnat și încurajat, Varga se urni la vorbă. Dădu lămuriri despre ceea ce înseamnă fertilitate, ce înseamnă dacă semeni porumb dublu hibrid, despre agrotehnica acestuia. Vocea lui plutea nestingherită prin sală. Cursanții îl urmăreau în tăcere. Numai Petru Boar, ciobanul, n-a putut răbda și a intervenit:

— Măi, măi... spuneai că nu știi tocmai, tocmai și cînd colo vorbești ca din carte...

AL. SILAGHI
corespondent

Brigada artistică de agitație a căminului cultural din comuna Șuțești, regiunea Galați, se pregătește pentru un nou spectacol. După cum se vede și din fotografie, repetițiile sînt foarte însuflețite.

Foto: ION IVAN

Viniciu Gafița: „A VENIT PRIMĂVARA"

CE SĂ CITIM

„A venit primăvara" e o culegere de reportaje reflectînd aspecte interesante din viața gospodăriei agricole colective „Prietenia romîno-coreeană" din Făcăieni. Acest sat este o veche vatră ciobănească, situat de-a lungul brațului Borcea. Locuitorii lui au avut de înfruntat, vreme îndelungată, urgia apelor dezlănțuite ca și pe aceea a boierilor pe ale căror moșii trudeau din greu.

Astăzi, în Făcăieni se află o gospodărie agricolă colectivă cu multe ramuri de producție bine dezvoltate, gospodăria „Prietenia romîno-coreeană" care, în multe privințe, constituie un exemplu pentru milioane de colectiviști din țara noastră. Cartea lui Viniciu Gafița, care oglindește lucruri, fapte și oameni din această gospodărie, nu poate fi decît folositoare. Prin intermediul ei, colectiviștii din alte unități află lucruri interesante despre unele metode înaintate și despre modul de organizare a muncii, dobîndind astfel o nouă experiență.

Lucrarea cuprinde aspecte interesante, dintre cele mai diverse ale vieții acestui sat: de la acțiunile obștești de săpare de puțuri (înainte vreme se bea apă din Borcea, după ce era limpezită) și de sistematizare a satului, pînă la modul cum se desfășoară munca de culturalizare a maselor; de la lupta împotriva unor buruieni dăunătoare culturilor și pînă la grija acordată de conducerea colectivei întreținerii și educării copiilor în grădinițele sezoniere.

Accentul reportajului cade însă pe problemele de producție, pe problemele privind dezvoltarea averii obștești, creșterea bunăstării colectiviștilor. Sînt discutate astfel problema valorificării unor terenuri pînă atunci nefolosite de pe care se pot obține recolte frumoase, problema dezvoltării ramurii zootehnice și în mod deosebit a numărului de bovine, a îmbunătățirii raselor de oi și de porci, a muncii în atelierele colectivei etc.

Dar înfățișînd preocupările zilnice ale colectiviștilor, metodele lor înaintate de muncă, Viniciu Gafița le istorisește într-un mod care stîrnește interesul cititorului, uneori chiar cu anume haz. Povestind, el nu se arată interesat doar de fapte, ci vorbește cu căldură și despre oamenii care le realizează, despre noua lor conștiință socialistă.

Cartea lui arată victoria noului nu numai în agricultură, dar într-o măsură, și în gîndirea și conștiința oamenilor. Scopul modest pe care autorul și l-a propus în acest frumos reportaj a fost atins.

EUGEN LUCA

Mi se pare că nu știu...

— Concurs cu 3 întrebări și cîteva răspunsuri ce se lasă așteptate —

În comuna Ciorăști din raionul Rm. Sărat a avut loc la căminul cultural un concurs gen „Cine știe, cîștigă". În nădejdea că cei vizați nu vor avea decît de... cîștigat, reproducem întrebările și răspunsurile date de către unii colectiviști prezenți.

PREZENTATORUL: După cum știți, și în comuna noastră funcționează un cămin cultural cu mai multe încăperi. Prima întrebare la care sînteți chemați să răspundeți este următoarea: Cu ce sînt luminate sala de lectură și sala de spectacole, acum în timpul iernii?

CONCURENTUL: Întrucît comuna noastră a fost electrificată de curînd, încăperile căminului cultural ar trebui să fie luminate cu becuri electrice. Dar cum motorul respectiv se oprește deseori tocmai cînd ți-e lumea... asta... pofta mai mare să citești o revistă sau o carte la bibliotecă sau să vezi un film, intră-n funcțiune lămpile cu gaz. În acest caz — vă rog să iertați că cuvîntul rimează cu gaz — de citit se mai poate vorbi, dar filmul nu mai poate rula întrucît aparatul de proiecție nu-i adaptat să funcționeze și cu petrol lampant. Iar vreo inovație în acest scop, nu s-a făcut în comuna noastră.

PREZENTATORUL: Ați pomenit de film. Ați putea să precizați — ca răspuns suplimentar — cîte filme au fost prezentate în cadrul „Festivalului filmului la sate", care în comuna noastră a fost programat să se desfășoare între 1—31 decembrie 1961?

CONCURENTUL: Aha, vreți să mă prindeți în... capcană, dar nu se prinde! În perioada respectivă, nu s-a prezentat absolut nici un film, întrucît motorul electric iarăși nu funcționa și nici nu fusese dat... la reparație.

PREZENTATORUL: De ce nu a fost reparat?

CONCURENTUL: La întrebarea asta să răspundă tov. Popa Constantin, directorul căminului cultural și operatorul Vlad N. David.

— G O N G —

PREZENTATORUL: Întrebarea a doua. Căminul cultural are o sală mare, spațioasă. Înăuntru însă, acum în timpul iernii, este foarte frig. Care să fie pricina?

CONCURENTUL: Pricina o constituie... cele două sobe.

PREZENTATORUL: Vorbiți mai lămurit.

CONCURENTUL: În privința asta oricine se poate... lămuri dacă privește cît de puțin atent cele două sobe de care am pomenit. Ele n-au uși de multă vreme și pe alocuri sînt sparte.

PREZENTATORUL: Foarte bine.

JURIUL: Cum adică... foarte bine?

PREZENTATORUL: Foarte bine, pentru răspunsul tovarășului concurent și foarte rău pentru conducerea căminului cultural. Dar încă ceva, tovarășe concurent. De ce uneori la film spectatorii vin cu ligheane și albioare și pomenesc și de alte obiecte casnice asemănătoare?

CONCURENTUL: Ca să nu se pomenească deodată cu bucăți de tavan în cap. În toamnă, n-au fost puse la pod ochiurile de geam ce lipseau. Cînd a viscolit, zăpada a intrat în pod. Iar cînd s-a făcut cald, apa a înmuiat tavanul. Așa că...

PREZENTATORUL: Și cam cît ar fi costat ochiurile de geam ce trebuiau puse?

CONCURENTUL: 50—60 lei... Iar acum reparația tavanului va costa 5000—6000 lei.

— G O N G —

PREZENTATORUL: Întrebarea a treia: Cîți concurenți de șah joacă în fiecare seară la căminul cultural, la cele 13 mese?

CONCURENTUL: La mese nu joacă decît trei; ceilalți... joacă pe loc să se încălzească.

PREZENTATORUL: Gluma nu-i rea. Întrebarea însă privește cele 13 mese de șah?

CONCURENTUL: Întocmai... La căminul cultural sînt nu 13, ci trei mese. Abia acum e vorba să fie aduse alte 10 mese de la gospodăria colectivă, unde tot stau împrăștiate prin birouri...

PREZENTATORUL: Dar cele 5 formații artistice ale căminului cultural, ce activitate desfășoară pe scena căminului, acum în cursul iernii?

CONCURENTUL: Mereu vreți să mă încurcați! Nu sînt 5, ci numai 2: formația de teatru și orchestra. Cît privește celelalte formații la care faceți aluzie, — brigada artistică de agitație, formația de dansuri și corul, acestea activează nu pe scenă, ci pe... hîrtie.

PREZENTATORUL: Și cînd își vor începe totuși activitatea?

CONCURENTUL: Asta mi se pare că nu mai știu...

PREZENTATORUL: Vă rog să încercați... Metronomul... mai aveți 20 de secunde.

JURIUL: Propunem ca concurentul să fie scutit de răspunsul acesta, întrucît... nici juriul nu știe să răspundă.

★

P. S. Concursul de mai sus n-a avut loc în realitate. Dar n-ar fi deloc rău dacă ar fi organizat. Poate în felul acesta nu și-ar mai face loc lipsurile semnalate.

AL. RAICU
ȘI ION GHEORGHIU

Din experiența îngrijitorilor mulgători de la gospodăria colectivă „Inainte", raionul Calafat

Hrănirea diferențiată asigură producții mari de lapte

Vizitasem aproape în întregime ferma de animale a gospodăriei colective...

Era la vremea prînzului cînd animalele sînt lăsate în repaus. Ca deobicei, în acest răstimp îngrijitorii se strînseseră mai mulți la un loc. In camera de la capătul grajdului, le-am găsit pe îngrijitoarele-mulgătoare Emilia Plăviț, Aurica Vrăjitoru, Viorica Lucan și Emilia Florescu. Cea mai tînără dintre ele — Emilia Plăviț — n-are decît 26 de ani. Cu puțin timp mai înainte tov. Gh. Pasă, președintele gospodăriei colective „Inainte" din comuna Poiana Mare, îmi spusese că ea este cea mai pricepută îngrijitoare de animale.

— N-are decît un an de cînd lucrează în acest sector, dar se dovedește de pe acum o harnică și pricepută crescătoare de animale. De fapt, majoritatea îngrijitorilor de animale sînt școlarizați. Emilia Plăviț, Viorica Lucan, Vrăjitoru Aurica și Emilia Florescu au urmat împreună cursuri de pregătire la gospodăria de stat Motățel...

Explicațiile președintelui mi-au fost confirmate cînd le-am cunoscut pe cele 4 îngrijitoare. Discutau ca niște zootehniciene. Pe masă am zărit „Chemarea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști". Din loc în loc, paragrafele erau însemnate...

Privirea mi s-a oprit asupra cîtorva rînduri subliniate cu creionul roșu: „Colectiviști, crescători de animale din toate gospodăriile colective, toți știm că de totdeauna regiunile țării noastre sînt minunate pentru creșterea animalelor, pentru această plăcută îndeletnicire aducătoare de mari venituri. Să folosim din plin acest dar al naturii pentru a crește cît mai multe animale. Să le păstrăm și să le creștem îndeosebi pe cele din prăsilă proprie. Să creăm neapărat în fiecare gospodărie puternice ferme de vaci, crescătorii mari de porci și să căutăm a le înmulți an de an...".

— Asemenea daruri se găsesc și aici la noi, în Poiana Mare, îmi spune Emilia Plăviț, ghicindu-mi parcă gîndul. Numai că în trecut ele n-au fost folosite cum trebuie. Boierii se interesau mai mult de cereale pentru că le aduceau milioane mai multe, iar noi aveam cîte o văcuță pipernicită pe care o hrăneam cu paie și coceni. Abia cînd au devenit ale noastre, aceste daruri ale naturii au început să fie folosite cu chibzuință. Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști ne-a dat învățăminte prețioase. Din experiența celorlalți crescători de animale din țară am învățat noi metode zootehnice...

Vorbea calm, simplu, convingător. Am aflat apoi că Emilia își iubește cu pasiune animalele. Le hrănește, le curăță, le adapă și le scoate la plimbare după un program bine chibzuit de la care nu se abate niciodată. De aceea în anul trecut ea a obținut cu 200 litri de lapte pe cap de vacă furajată în plus peste producția planificată. Cînd am adus în discuție producțiile realizate de ea a ținut să-mi arate fiecare vacă din grupa pe care o are în primire. Toate erau bine îngrijite. In dreptul fiecăreia era cîte un grafic cu producția planificată, producția realizată zilnic și rația de furaje.

— Dacă observați — îmi explica Emilia Plăviț — între rație și producție este o strînsă legătură. Să luăm, de pildă, pe Dumana. Pînă la 15 noiembrie 1961 a primit zilnic cîte 2 kg. de nutrețuri concentrate în amestec cu 5 kg. borhot, 25 kg. de siloz, 5 kg. de fîn și 3 kg. de coceni tocați. Tot pînă atunci, a dat cîte 8 litri de lapte pe zi. De la această dată i-am mai adăugat în rație zilnic cîte 200 gr. de concentrate, 1 kg. de fîn și 10 kg. de siloz. După trei săptămîni ajunsese la 9 litri de lapte pe zi, iar acum a trecut de 10 litri.

Aplicînd această metodă și la alte vaci, am observat că și vaca Jiana dă lapte mai mult. De atunci pe aceasta am pus-o la un regim special. Din 5 în 5 zile îi măream rația, iar Jiana își mărea încontinuu producția. La cît credeți că a ajuns? La 27 litri pe zi. Da, da. Chiar așa. De aproape o lună a rămas la această producție. Dacă am văzut că nu-și mai mărește producția am lăsat-o și eu la această rație. Mai tîrziu am să încerc dacă nu cumva poate da mai mult.

Am hotărît să furajez diferențiat toate vacile pe care le am în primire, continuă să povestească Emilia Plăviț. Metoda aceasta am împrumutat-o și celorlalte îngrijitoare din gospodărie, iar ca urmare într-o lună producția de lapte pe cap de vacă furajată a sporit cu un litru pe zi. Cum vedem că o vacă nu-și mai mărește producția de lapte, nu-i mai mărim nici rația pentru a nu face risipă de nutrețuri.

Pe lîngă graficele de producție în fiecare grajd programul activității zilnice este afișat la loc vizibil. Adăpatul se execută de trei ori pe zi, mulsul de două ori, curățenia, plimbarea animalelor — toate acestea sînt făcute la ore precise și bine stabilite.

Am aflat multe lucruri interesante de la îngrijitoarea mulgătoare Emilia Plăviț a cărei experiență în muncă este o pildă demnă de toată lauda. Ea este hotărîtă și anul acesta să-și respecte sarcinile ce-i revin și să obțină de la fiecare din vacile pe care le are în grijă o producție sporită de lapte.

Ing. I. BOAGIU
corespondent

SPRIJIN PREȚIOS

In regiunea Iași se folosesc multiple forme de îndrumare a gospodăriilor colective înființate în ultimele luni. O metodă care s-a dovedit deosebit de eficace în sprijinirea gospodăriilor colective noi o constituie oferirea unor consultații tehnice la cererea acestora. Secțiile agricole ale sfaturilor populare raionale trimit, la solicitarea colectiviștilor, ingineri agronomi, zootehnicieni, specialiști cu experiență în pomicultură, viticultură și legumicultură, ajutînd astfel gospodăriile colective la organizarea muncii în brigăzi permanente, la aplicarea corectă a normelor de îngrijire și furajare a animalelor, la organizarea răsadnițelor, la extinderea plantațiilor de pomi și vii pe terenuri erodate.

Un ajutor prețios îl primesc gospodăriile colective noi și din partea gospodăriilor de stat învecinate. Inginerii și tehnicienii de la G.A.S. Scînteia, de pildă, se deplasează periodic la gospodăria colectivă Bicu. Ei ajută pe colectiviști în rezolvarea diferitelor probleme de producție. De asemenea și gospodăriile colective mai vechi și cu experiență trimit în gospodăriile mai tinere președinți, contabili și brigadieri care le ajută în alegerea celor mai potrivite terenuri pentru fiecare cultură, la organizarea fermelor zootehnice, la organizarea brigăzilor, ținerea la zi a evidenței contabile etc.

Trei recolte de furaje pe același teren

Din experiența G. A. S. Slobozia-Ciorăști

Gospodăria agricolă de stat Slobozia-Ciorăști este una dintre unitățile fruntașe din regiunea Galați. Inainte vreme cel care stătea de vorbă cu tovarășii din consiliul gospodăriei auzea mereu aceleași cuvinte: — Nu avem pășune suficientă pentru animale, nu ne descurcăm cu furajele. Intr-adevăr, cele 120 de hectare de pășune naturală ca și posibilitățile reduse de extindere a conveierului verde erau o piedică serioasă pentru gospodărie.

Frămîntați de aceste neajunsuri, tovarășii din conducerea unității împreună cu organizația de partid, s-au gîndit că singura soluție care ar rezolva problema bazei furajere în cadrul gospodăriei ar fi extinderea culturilor duble și triple. Această metodă este posibilă de realizat în condițiile gospodăriei noastre, spunea tov. ing. Feru Grigore, directorul unității, ea constituind o verigă însemnată pentru asigurarea masei verzi necesare, a fînurilor și a nutrețurilor destinate însilozării.

Biroul organizației de bază, împreună cu conducerea gospodăriei, au stabilit încă în urmă cu cîțiva ani un plan concret de extindere a culturilor duble. Astfel în toamna anului 1958 suprafața de 15 ha cultivate cu secară masă verde, au fost semănate după grîu de toamnă. Terenul destinat culturii secarei a fost arat la o adîncime de 20-25 cm. la data de 22 iulie, încorporîndu-se totodată în sol cîte 15.000 kg gunoi de grajd și 300 kg de superfosfat la hectar. Concomitent cu arătura, terenul a fost grăpat și apoi s-a menținut curat de buruieni pînă la însămînțarea secarei. Inainte de semănat, terenul a fost discuit și grăpat, pregătindu-se astfel un pat germinativ corespunzător.

La 20 august secara a fost semănată cu semănătoarea, dîndu-se cîte 180 kg de semințe la hectar. In jurul datei de 5 septembrie secara a răsărit, iar în timpul toamnei a înfrățit, avînd la intrarea în iarnă 700 de fire pe m.p.

La începutul lunii martie întreaga suprafață cultivată cu secară a fost grăpată cu grapa stelată. Spre sfîrșitul lunii aprilie, înainte de începerea pășunatului, cultura de secară a fost evaluată, obținîndu-se, în medie, 4 kg pe m.p., ceea ce reprezintă 40.000 kg masă verde la ha. Imediat după evaluare a fost organizat pășunatul cu vacile pe parcele a cîte 5 ha fiecare. Pășunatul a durat pînă la 25 mai (26 de zile).

După pășunat, la data de 26 mai 1959, terenul a fost arat, încorporîndu-se concomitent cu această lucrare, cîte 150 kg azotat de amoniu și 300 kg superfosfat la ha. O dată cu arătura terenul a fost grăpat, iar la data de 29 mai a fost semănat cu porumb H.D. 345. Semănatul s-a făcut în benzi, la distanța de 2,2 m. între ele, fiecare bandă fiind formată din două rînduri, cu distanța între rînduri de 14 cm, iar între plante pe rînd de 10 cm. Solul avînd umiditate potrivită a permis pregătirea și semănatul în bune condiții.

In total, porumbului i s-au aplicat două prașile mecanice și una manuală. Ultima prașilă a fost efectuată la 25 iulie, cu care ocazie s-au mai administrat 100 kg azotat de amoniu la hectar. O dată cu această ultimă prașilă, s-a însămînțat din nou secară, dîndu-se cîte 180 kg de sămînță la hectar. Terenul avînd suficientă umiditate, secara a răsărit uniform, s-a dezvoltat bine astfel încît la data de 17 septembrie 1959, la evaluarea făcută, s-au găsit 700 de fire la m.p. cu înălțimea de 30—35 cm, care cîntărită a dat 19.000 kg masă verde la hectar. La această dată porumbul era în faza de coacere lapte-ceară, producția de masă verde totală la hectar fiind evaluată la 24.800 de kg. Tot la aceeași dată, porumbul a fost recoltat și însilozat, iar secara masă verde pășunată timp de 31 de zile. In felul acesta gospodăria de stat Ciorăști a reușit să obțină de pe aceeași suprafață de teren trei recolte: două de secară și una de porumb siloz.

După calculele făcute, producția obținută la hectar a fost de 83.800 de kg. furaje, din care secară masă-verde 59.000 de kg și porumb pentru siloz 24.800 kg. Cantitatea de 83.800 kg masă-verde obținută la hectar este echivalentă cu 15.580 U.N., costul unei U.N. revenind la 0,16 lei.

Pe baza rezultatelor obținute în 1959, s-a extins această metodă și în anul următor. Aplicînd cu strictețe aceleași reguli agrotehnice ca și în anul precedent s-a reușit să se obțină în 1960, cîte 89.000 de kg de furaje dintre care: secară masă-verde 66.000 de kg și porumb pentru siloz 23.000 de kg. Furajele obținute în acest sistem s-au dovedit a fi foarte ieftine. Bunăoară, pentru producția de secară masă-verde s-au cheltuit 748 lei, iar pentru cea de porumb siloz, 1.000 de lei. Așadar, cele 89.000 kg de nutrețuri obținute la hectar în cursul anului 1960 au costat 1.748 lei, revenind la 19,60 lei tona.

De asemenea în 1961 au fost realizate la ha tot după același sistem, 52.000 de kg. secară masă-verde și 19.600 kg. porumb siloz.

Pe baza rezultatelor obținute, conducerea G.A.S. Slobozia-Ciorăști a hotărît să extindă în 1962 această metodă pe o suprafață de 140 de hectare spre a asigura o cantitate îndestulătoare de nutrețuri animalelor, în scopul obținerii unor producții mari și la un preț de cost cît mai scăzut.

Ing. EUGEN JIANU

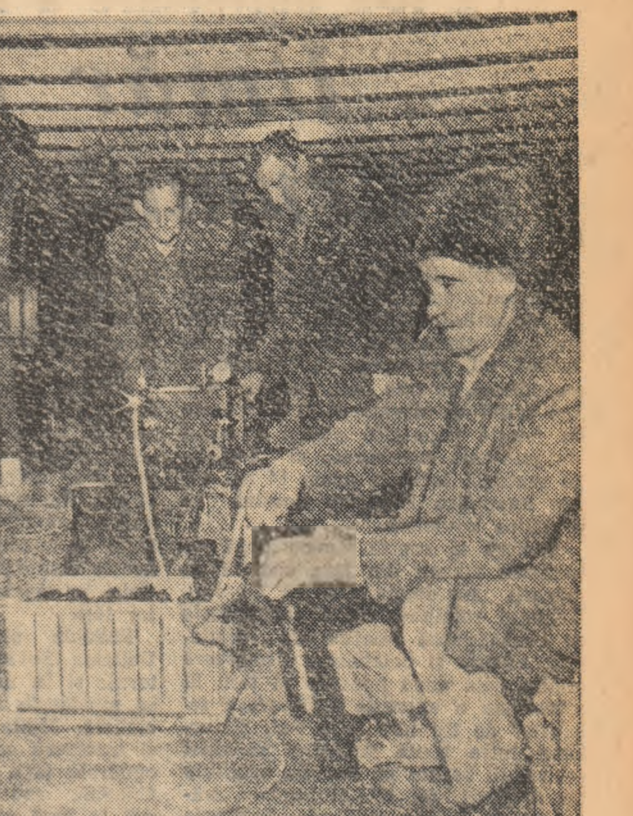

Viticultura este una din ramurile de producție care aduc gospodăriei colective „2 Mai" din Mangalia, regiunea Dobrogea, însemnate venituri bănești. In fotografie: un aspect din crama gospodăriei.

Foto: N. TEODORESCU

Producții mari de legume pe tot timpul anului

Contribuim la buna aprovizionare a oamenilor muncii de la orașe

La recenta adunare generală a membrilor gospodăriei noastre colective, după înfățișarea dării de seamă pe 1961, colectiviștii au constatat cu mîndrie justificată că în anul care s-a scurs veniturile bănești obținute de ei s-au ridicat la suma de peste 11.000.000 lei. A urmat apoi expunerea cifrelor de plan pentru anul 1962, cifre care au fost discutate în mod amănunțit. Comunistul Ioan Căpățînă, brigadier, a arătat printre altele, că este lăudabilă inițiativa luată de a se mări în anul acesta suprafața grădinii de legume de la 53 ha, cîte au fost în anul 1961, la 60 hectare. In 1961, a spus vorbitorul suma încasată de gospodărie prin vînzarea legumelor s-a ridicat la 699.830 lei. „Sarcina noastră este de a mări suprafața cultivată cu legume și în același timp de a spori necontenit producția folosind în acest scop prețioasele recomandări făcute la recenta Consfătuire pe țară a țăranilor colectiviști".

Cele arătate de brigadierul Ioan Căpățînă sînt pe deplin adevărate. In anul trecut noi am cultivat 10 ha cu varză, 5 ha cu ceapă, 1,5 ha cu roșii, 15 ha cu spanac de toamnă, 12 ha cu rădăcinoase etc. Măsura luată de gospodărie de a cultiva legume din toamna anului 1960 s-a dovedit a fi deosebit de avantajoasă, deoarece numai prin valorificarea spanacului am obținut în primăvară suma de 42.616 lei. Un alt avantaj important pe care-l aduce această legumă, constă în aceea că el părăsește terenul devreme dînd posibilitatea ca locul respectiv să fie cultivat cu alte legume cum sînt ridichiile de lună și apoi cu rădăcinoase (morcov sau pătrunjel). Aceasta înseamnă că de pe aceeași suprafață se pot obține într-un singur an trei recolte după schema: spanac, ridichii de lună, morcov intercalat cu salată sau cu mărar. De altfel, sistemul de folosire a terenului cu culturi duble și intercalate este o problemă care-l preocupă îndeaproape pe grădinarul nostru, candidatul de partid Holom Visalon. Această practică duce la sporirea veniturilor bănești pe unitatea de suprafață.

Recoltele obținute de noi în anul trecut la cîteva legume au fost următoarele: 19.000 kg ceapă la ha, 30.000 kg roșii la ha, peste 27.000 kg varză la ha etc. Deosebit de importantă în asigurarea desfacerii la vreme a produselor din grădina de legume, se dovedește încheierea din timp a contractelor cu unitățile comerciale de stat, care ne asigură valorificarea întregii cantități de produse marfă. Numai în 1961 am livrat Aprozarului circa 600 tone de legume.

Pentru sporirea continuă a producției de legume la hectar noi folosim pe scară largă îngrășarea de bază și suplimentară a terenului. In mod obișnuit, în afară de gunoiul de grajd administrat culturilor de roșii, ardei, varză, ceapă etc. ca îngrășămînt de bază, mai adăugăm 0,5 kg mraniță pe care o dăm la cuib o dată cu plantarea roșiilor în cîmp. Ingrășămintele chimice, mai ales azotatul de amoniu îl folosim și pentru creșterea rapidă a masei vegetative la spanac și salată. In 1961 pentru aceste două culturi am folosit 3.500 kg azotat de amoniu.

Venituri importante au adus și ridichiile de lună de la care am obținut 37.100 lei pe numai 3 hectare; locul lor a fost luat de morcovi, astfel încît suma realizată în total de pe această suprafață s-a ridicat la 51.549 lei.

Trebuie să subliniez că rezultatele arătate mai sus se datoresc în mare măsură și faptului că în anul trecut am irigat cu un aparat de ploaie artificială APT-4, suprafața de circa 28 de hectare.

Pe colectiviștii noștri îi preocupă în egală măsură și dezvoltarea culturii legumelor forțate. In acest scop au construit o seră de 1.050 m. p. unde au fost cultivate roșii și care au adus gospodăriei un venit de 198.000 lei.

Călăuzindu-se după învățămintele Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști, membrii gospodăriei noastre au hotărît ca în 1962 să mai adauge la această suprafață încă 1.400 metri pătrați. De asemenea, adunarea generală a hotărît ca în anul acesta să se înceapă construirea a încă 3.000 m.p. de seră. Aceasta dovedește că proiectul de dezvoltare în perspectivă a gospodăriei noastre pînă în anul 1965, în care se prevede suprafața de 10.000 m.p. de seră, se va realiza cu certitudine.

Pentru a contribui la buna aprovizionare a oamenilor muncii din orașul Brașov cu legume, gospodăria noastră a încheiat contract cu Aprozarul pentru a livra în anul acesta cantitatea de [illegible] kg legume. Printre acestea se numără și întreaga producție de roșii și ardei iute care se vor obține în seră. Am planificat să realizăm anul acesta prin valorificarea produselor obținute din grădina de legume un venit bănesc total de 721.000 lei; acest fapt va duce la creșterea veniturilor colectiviștilor noștri, la aprovizionarea muncitorilor de la oraș cu un sortiment cît mai bogat de legume în tot timpul anului.

Ing. **N. MĂRGINEANU**
de la gospodăria agricolă colectivă „11 Iunie 1948", comuna Hălchiu, regiunea Brașov

In ultimii ani, și în comuna Valul Traian, regiunea Dobrogea, au fost construite numeroase case noi de către harnicii colectiviști de aici. In fotografie: o „uliță" a colectiviștilor. **După cum se poate vedea toate casele ridicate de curînd sînt și electrificate.** Foto: AGERPRES

LA G. A. S. ILIȘEȘTI-SUCEAVA

Munca de urmărire a planului lasă de dorit

La jumătatea drumului dintre orașele Suceava și Gura Humorului se află gospodăria agricolă de stat Ilișești. Anul trecut, această unitate și-a îndeplinit sarcinile de plan la grîu și porumb boabe. Ea a produs în schimb cu 12.000 de kg porumb siloz și cu 8.000 de kg de cartofi mai puțin la ha față de producțiile planificate. Producția de lapte pe cap de vacă furajată a fost și ea mai mică cu 230 de litri față de plan.

In aceste condiții, gospodăria respectivă și-a încheiat activitatea economico-financiară cu pierderi de aproape un milion de lei.

Față de aceste lipsuri era de așteptat ca consiliul gospodăriei să pornească încă din primele zile ale anului acesta la luarea unor măsuri tehnico-organizatorice corespunzătoare care să permită redresarea economico-financiară a unității. Ori acest lucru nu s-a făcut simțit pînă acum în sectoarele de producție. De pildă, consiliul unității a întocmit planul de producție pe 1962 fără a ține seama de realitatea din teren. Bunăoară, la controlul efectuat recent de organele Departamentului Gostat au fost găsite figurînd în planul pe trimestrul I ca fiind în lactație, vaci care erau gestante. S-a constatat, de asemenea, că unor vaci, ca, de exemplu, vacii Duduca, care în 1961 a dat 2.900 de litri de lapte, i s-a fixat în acest an, deși este la a 5-a lactație, ca plan de producție numai 2.600 de litri anual, deși ea are un potențial ce trece de 3.000 de litri. In schimb, la brigăzile 1 și 2 au fost găsite unele vaci cărora li s-a stabilit prin plan producția de 3.200 de litri, cînd, în realitate, ele nu pot da mai mult de 2.500-2.900 de litri într-o lactație. Se înțelege că în acest fel, planul privind producția de lapte pe 1962 nu are o bază reală. Aceasta cu atît mai mult cu cît pînă acum, conducerea gospodăriei nu a luat măsuri pentru înlăturarea deficiențelor care au dus anul trecut la nerealizarea planului. La controlul făcut s-a constatat că vacilor nu li s-au asigurat condiții bune de îngrijire și furajare. Bunăoară, la brigada nr. 2 o mare parte din vaci erau murdare, furajarea se făcea după ochi și nu în funcție de producție, așa cum sînt date indicațiile. Mulsul se efectua și el cu întîrzieri, influențînd asupra producției. De asemenea, la aceeași brigadă s-a observat că unii mulgători nu efectuau masajul ugerului, iar mulsul îl făceau în mod defectuos, ceea ce demonstrează o slabă calificare a acestor mulgători.

Gospodăria are posibilități ca să asigure o bună hrănire și îngrijire a animalelor. Ea dispune de siloz de bună calitate, de tăiței de sfeclă, concentrate și fînuri în cantități suficiente. Trebuie însă ca aceste nutrețuri să fie bine folosite.

Nu trebuie trecute cu vederea nici lipsurile care există în sectorul ovin. Cele 1.200 de mioare aduse anul trecut în unitate din regiunea Brașov, au fost date în îngrijirea unor ciobani de care nimeni nu se ocupă ca ei să cunoască și să urmărească realizarea sarcinilor de plan.

Pentru consiliu, ca și pentru întreg colectivul acestei unități trebuie să fie clar că realizarea și depășirea planului anual al gospodăriei la toți indicii, mai ales în zootehnie, începe din prima zi a anului. Numai în acest fel, gospodăria respectivă poate să-și respecte obligațiile contractuale față de stat, să producă în mod ritmic și la costuri cît mai reduse.

La Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști s-a subliniat încă o dată, între alte sarcini, necesitatea creșterii în mod continuu a producției la ha și pe cap de animal, buna organizare a muncii pentru a produce mai mult, mai bun și mai ieftin. Consiliul gospodăriei agricole de stat Ilișești are datoria de a analiza mai temeinic cauzele rămînerii în urmă a producției în sectorul zootehnic, luînd măsuri energice pentru îmbunătățirea organizării muncii, corectînd din mers deficiențele ivite în realizarea cifrelor de plan.

Muncind cu spirit de răspundere, controlînd în mod sistematic și în mod organizat munca fiecărei brigăzi, aplicînd hozrasciotul pe secții și brigăzi, urmărind îndeaproape veniturile și cheltuielile efectuate în procesul de producție, gospodăria are posibilități ca în acest an să-și îndeplinească sarcinile de plan, producînd mai mult lapte, mai multă carne și mai multă lînă, devenind unitate rentabilă.

PETRE ZBÎRLEA

◆

Cursuri cu brigadierii din gospodăriile agricole colective

In scopul ridicării nivelului de pregătire profesională a brigadierilor zootehnici din gospodăriile agricole colective ale regiunii Hunedoara, din inițiativa comitetului regional de partid și a sfatului popular regional, a fost organizat la Geoagiu, un curs de pregătire la care participă 90 de brigadieri zootehnici din gospodăriile colective ale regiunii.

Ingineri zootehnici și medici veterinari vor preda cursanților noțiuni de zootehnie privind metodele de sporire a producției de lapte, creșterea și furajarea rațională a animalelor și multe alte probleme menite să ducă la îmbunătățirea activității în sectorul zootehnic.

Tot în localitatea Geoagiu, în săptămînile următoare este proiectat să se desfășoare alte 15 cursuri la care vor participa peste 1.000 de crescători de păsări, îngrijitori de animale, brigadieri legumicoli și alții.

IOSEFINA COSTEA
corespondent

◆

Continuăm transportul îngrășămintelor organice

Experiența căpătată pînă acum a dovedit membrilor gospodăriei colective din Cîndești, regiunea Bacău, că au încă însemnate posibilități pentru sporirea producției agricole la hectar. Pe acest temei ne-am propus în planul de producție să obținem la toamnă pe un lot de 20 hectare o recoltă medie de 5.000 kg. porumb boabe la ha. în teren neirigat.

Noi cunoaștem din practica de toate zilele că pentru a obține recolte bogate este nevoie să dăm solurilor noastre și cantități sporite de îngrășăminte mai ales de gunoi de grajd. De aceea colectiviștii lucrează acum intens la căratul gunoiului pe lotul destinat obținerii celor 5.000 kg. porumb boabe la hectar. Intenționăm să dăm la fiecare hectar cel puțin 35 de care de gunoi de grajd bine putrezit (mraniță), bine vîrfuite. Gunoiul este depozitat în grămezi la marginea tarlalelor și va fi îngropat în pămînt la primăvară. Printre cei care muncesc acum cu multă tragere de inimă la transportul celor peste 700 care de gunoi necesare pe lot, se numără Ion Crăciun, Ion Nistor și alți colectiviști.

TACHE VASILACHE
corespondent

Reparațiile sînt mult rămase în urmă

(Urmare din pag. 1)

De pildă, reparația cultivatoarelor, remorcilor și cisternelor, nu a necesitat piese de schimb. Se pune întrebarea: de ce tocmai reparația acestor mașini agricole este cea mai mult rămasă în urmă? Răspunsul este că S.M.T.-ul nu a pornit de la început la reparația tuturor mașinilor.

Din constatările făcute pe teren se mai observă că munca de reparații la unele posturi nefiind organizată cum trebuie, treaba merge șchiopătînd. Pe de altă parte, aici nu s-a acordat atenția cuvenită recondiționărilor și confecționărilor în atelierul propriu, mergîndu-se pe linia înlocuirii cu piese noi. Iată un exemplu. In sectorul tov. Constantin Busuioc, zilele trecute mecanizatorii Dumitru Lichi și Petru Tumuruc vopseau cîteva sape rotative, pasămite pentru „conservare". După spusele lor, aceste sape erau gata reparate, dar o reparație făcută de mîntuială, pentru că la aceste mașini lipseau unele șaibe, care se puteau confecționa din tablă, ieftin și cu ușurință. In timpul campaniei agricole lipsa acestor șaibe duce la uzarea bucșelor sapelor rotative. De asemenea, nimeni din atelier nu s-a gîndit că în lipsa pietrelor de polizor, discurile grapelor pot fi strunjite la strung, folosindu-se un simplu dispozitiv.

La S.M.T. Hemeiuș sînt posibilități ca ritmul reparațiilor să fie intensificat. Mecanizatorii au la dispoziție două ateliere bine încălzite, în care încap peste 30 de tractoare. Rămînerea în urmă a reparațiilor se datorește și faptului că disciplina față de muncă lasă încă de dorit. Au fost cazuri cînd unii tractoriști au lipsit nemotivat de la lucru. Bineînțeles că în acest caz vina este a conducerii unității, cît și a comitetului sindicatului, care nu s-au ocupat în suficientă măsură de educarea mecanizatorilor. De aceea unii tractoriști ca Gheorghe Bordeianu, Vasile Vamanu, Constantin Ilof, Ion Dinu, Nicolae Butacu, Dumitru Șarpe și alții, dau dovadă de o totală lipsă de disciplină în producție. La S.M.T. Hemeiuș întrecerea socialistă nu este organizată așa cum trebuie, nu-și trăiește viața.

Pentru lichidarea lipsurilor semnalate, conducerea stațiunii și comitetul sindicatului, cu sprijinul și îndrumarea organizației de partid, trebuie să treacă de îndată la o muncă concretă și operativă, astfel încît S.M.T. Hemeiuș să lichideze cu rămînerea în urmă a reparațiilor din această perioadă.

GOSPODĂRII COLECTIVE, ÎNTOVĂRĂȘIRI
ȘI PRODUCĂTORI INDIVIDUALI!

În întreaga țară se desfășoară acțiunea de contractare a lînei din producția anului 1962.

Contractînd lîna de pe oile ce le dețineți, obțineți venituri importante pentru gospodăria Dvs.

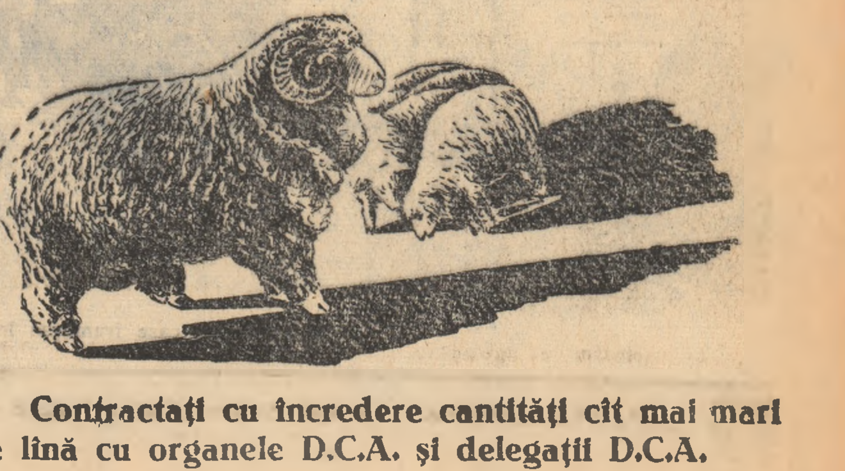

Contractați cu încredere cantități cît mai mari de lînă cu organele D.C.A. și delegații D.C.A.

A 14-a aniversare a Tratatului romîno-sovietic

Umăr la umăr, pe drumul marii prietenii

În istoria fiecărui popor există documente peste care timpul depune praful uitării. Există însă și altele pe care, dimpotrivă, vremea le păstrează vii, proaspete, adăugîndu-le, pe măsură ce trec anii, străluciri noi. Un astfel de document îl constituie în istoria poporului nostru Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat acum 14 ani între Republica Populară Romînă și Uniunea Sovietică.

Semnat la scurtă vreme după ce oamenii muncii din țara noastră au cucerit pe deplin puterea de stat, Tratatul romîno-sovietic consfințește și consolidează relațiile de prietenie, alianță și colaborare frățească dintre cele două popoare și țări. El constituie o expresie grăitoare a relațiilor de tip nou care s-au statornicit între țările lagărului socialist — relații bazate pe deplina egalitate în drepturi, pe într-ajutorare frățească și sprijin reciproc. Prietenia romîno-sovietică este puternică, de nezdruncinat, pentru că ea se bizuie pe principiile internaționalismului proletar, pe interese și țeluri comune — construirea socialismului și comunismului — pe marea și nebiruita învățătură marxist-leninistă.

Romînia a semnat și în trecut tratate, pacte sau „alianțe" cu alte puteri. E o deosebire fundamentală, esențială însă între pactele și „alianțele" de odinioară și Tratatul încheiat la 4 februarie 1948 la Moscova. Tratatul romîno-sovietic este cel dintîi tratat din istoria poporului nostru încheiat cu o mare putere în condiții de deplină egalitate, cu respectarea totală a independenții, suveranității și integrității teritoriale, cu garantarea neamestecului în treburile interne ale țării. Fiecare prevedere a acestui important document este pătrunsă de grija ca relațiile romîno-sovietice să se dezvolte pe o bază care să dea posibilitatea într-ajutorării reciproce frățești în toate domeniile.

În cei 14 ani care au trecut de la semnarea Tratatului, prietenia trainică, colaborarea frățească și alianța dintre Uniunea Sovietică și țara noastră s-au dezvoltat neîntrerupt și multilateral. A crescut an de an sfera relațiilor economice și a schimburilor comerciale cu U.R.S.S. În rezolvarea cu succes a problemelor cheie privind crearea bazei tehnico-materiale a socialismului, industrializarea socialistă, ridicarea Romîniei la nivelul țărilor celor mai avansate, Uniunea Sovietică a acordat și acordă țării noastre un ajutor puternic. Sprijinul frățesc al Uniunii Sovietice, colaborarea cu țările lagărului socialist a constituit un factor de bază în obținerea marilor realizări care au schimbat radical fața țării noastre.

Schimburilor economice din ce în ce mai intense le țin strînsă tovărășie schimburile pe tărîmul științei, culturii și artei. Vizitele reciproce de delegații ale oamenilor de știință, literatură și artă au contribuit și contribuie în măsură tot mai largă la cunoașterea realizărilor din aceste domenii de activitate, la continua apropiere a popoarelor ambelor țări.

Roadele strînsei colaborări cu Uniunea Sovietică se oglindesc puternic și în marile succese cu care se mîndrește agricultura noastră socialistă. Multe din miile de mașini și tractoare care lucrează astăzi pe ogoarele țării sînt importate din U.R.S.S., sau au fost fabricate la noi în țară cu ajutorul Uniunii Sovietice. În Uniunea Sovietică, la școli renumite, cu profesori și savanți renumiți, și-au făcut studiile sau au urmat cursuri de specializare multe din cadrele de specialiști care lucrează în agricultură. Mii de țărani de la noi, colectiviști, lucrători din gospodării de stat și S.M.T.-uri, au fost în ospeție în U.R.S.S. pentru a cunoaște realizările și bogata experiență a agriculturii sovietice. La rîndul nostru, în repetate rînduri, am fost gazde ale delegațiilor de oameni ai muncii din agricultura sovietică. Ei au venit la noi cu dragă inimă și ne-au împărtășit, ca între prieteni buni, din bogata lor experiență care ne este de un imens folos în organizarea agriculturii noastre socialiste, în sporirea producției agricole.

În viitor, colaborarea frățească romîno-sovietică în toate domeniile de activitate se va lărgi și mai mult. Alianța și colaborarea cu Uniunea Sovietică, cu celelalte țări ale lagărului socialist, constituie și va constitui un factor de nădejde în lupta însuflețită pe care o duc oamenii muncii din țara noastră, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, pentru înfăptuirea mărețelor sarcini stabilite de cel de-al III-lea Congres al Partidului.

Aniversăm împlinirea a 14 ani de la semnarea Tratatului romîno-sovietic în condițiile în care poporul U.R.S.S. muncește neobosit pentru înfăptuirea istoricelor hotărîri ale celui de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S. Oamenii muncii de la noi urmăresc cu profundă admirație și bucurie marile succese obținute de Uniunea Sovietică în toate domeniile de activitate, pe drumul construirii comunismului. La rîndul său poporul sovietic cunoaște bine și se bucură din inimă de marile succese obținute de poporul nostru. Anul trecut, cu prilejul vizitei făcute în Uniunea Sovietică, delegația de partid și guvernamentală a țării noastre, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a putut asculta, pretutindeni pe unde a trecut în U.R.S.S., cuvintele calde de apreciere ale oamenilor sovietici la adresa realizărilor din R. P. Romînă. Vizita făcută în Uniunea Sovietică de delegația de partid și guvernamentală a R. P. Romîne a constituit o puternică demonstrație a relațiilor frățești romîno-sovietice și, în același timp, o contribuție de seamă la dezvoltarea colaborării reciproce dintre partidele și țările noastre, la consolidarea coeziunii marii familii a țărilor socialiste.

Colaborarea cu Uniunea Sovietică se dezvoltă nu numai în domeniul relațiilor economice, științifice și culturale, ci și sub acela al luptei comune pentru pace și coexistență pașnică. Tratatul romîno-sovietic are o deosebită însemnătate ca instrument de pace și securitate internațională. Uniunea Sovietică, țara noastră și celelalte state socialiste promovează neobosit o politică iubitoare de pace, militează cu hotărîre pentru rezolvarea pașnică a problemelor internaționale litigioase, pentru zădărnicirea uneltirilor cercurilor imperialiste agresive. În spiritul prevederilor Tratatului romîno-sovietic, poporul nostru aprobă și sprijină cu căldură eforturile și inițiativele guvernului sovietic în lupta sa pentru preîntîmpinarea războiului și asigurarea păcii.

Poporul nostru are în poporul sovietic un frate bun, pe prietenul său cel mai apropiat. Poporul romîn nu va uita niciodată că Uniunea Sovietică ne-a ajutat să scăpăm din chingile robiei fasciste, și, cu dragoste de frate, ne-a dat și ne dă un sprijin neprecupețit în făurirea unei vieți noi, fericite. El nu va uita niciodată că alianța și colaborarea cu U.R.S.S. și cu celelalte țări ale lagărului socialist constituie o cucerire de mare preț, garanția de nădejde a independenței și securității sale. De aceea, sărbătorind 14 ani de la semnarea Tratatului romîno-sovietic, poporul nostru și-a reafirmat hotărîrea fermă de a face totul pentru continua întărire a acestei alianțe și colaborări frățești.

Libertate lui Gizenga!

Ultimele știri arată că Antoine Gizenga, înflăcăratul luptător pentru libertatea și independența Congoului, continuatorul luptei lui Patrice Lumumba, a fost transferat din lagărul militar Binza în localitatea Moanda de pe coasta Atlanticului, sub o puternică pază. Această transferare a survenit în urma mișcării de proteste tot mai puternice împotriva arestării lui Gizenga, fapt care a dat de gîndit autorităților de la Leopoldville.

Aceiași călăi care au ucis pe Lumumba, pun acum în primejdie viața lui Antoine Gizenga. Arestat cu concursul trupelor O.N.U., Gizenga a fost predat de comandamentul acestor trupe în mîinile huliganilor lui Mobutu, aceiași care l-au torturat pe Lumumba, pentru a-l preda apoi banditilor lui Chombe, care l-au ucis mișelește. La ordinul colonialiștilor, dușmanii lui Gizenga, dușmanii poporului congolez, plănuiesc un „dosar" după care să-l judece pentru falsa învinuire de încălcare a unității Congoului, de incitare la rebeliune a unităților militare din Stanleyville. Cercurile reacționare congoleze și presa imperialistă atribuie, de asemenea, în mod fals lui Antoine Gizenga răspunderea pentru uciderea unor misionari belgieni în nordul Katangăi, cu scopul să submineze prestigiul forțelor patriotice congoleze. Este adevărat, în nordul Katangăi au fost uciși misionari belgieni, precum și numeroși cetățeni pașnici, dar vina o poartă jandarmii lui Chombe, care înainte de a se retrage din Kongolo, localitate unde a avut loc masacrul, ei au urmărit pe toți cei ce nu sînt katanghezi și au dat foc caselor.

Cu toate minciunile și fărădelegile lor, colonialiștii și cozile lor de topor din Congo, nu vor putea să ascundă adevărul și anume, că Antoine Gizenga, în fruntea forțelor patriotice din Congo, luptă pentru libertatea și independența patriei sale, pentru traducerea în viață a rezoluțiilor Consiliului de Securitate care cereau evacuarea mercenarilor din Katanga și lichidarea separatismului acestei provincii. Se știe că la 11 ianuarie, Antoine Gizenga, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a trimis de la Stanleyville, unde se afla, o telegramă guvernului central, cerînd „înfăptuirea hotărîrilor parlamentului congolez din septembrie 1961, care prevăd dezarmarea jandarmeriei lui Chombe, dizolvarea parlamentului katanghez, arestarea lui Chombe". Acest lucru nu a fost pe placul imperialiștilor și cozilor lor de topor, care își vedeau periclitate interesele și planurile lor criminale în Congo.

După arestarea lui Gizenga au început persecuțiile împotriva acelor membri ai parlamentului congolez care reprezintă Mișcarea națională din Congo — Partidul solidarității africane și alte organizații patriotice. Toți acei care luptă pentru apărarea legalității și a ordinei în Congo sînt supuși la presiuni spre a renunța la această luptă, iar miniștrii care iau poziție împotriva arbitrariului și fărădelegilor sînt amenințați cu înlăturarea din guvern, așa cum a fost înlăturat și Antoine Gizenga.

Înlăturarea lui Gizenga din guvernul central și arestarea lui nu este altceva decît un nou complot al colonialiștilor și lacheilor lor din Congo, complot care urmărește nimicirea forțelor patriotice care luptă pentru eliberarea națională a poporului congolez, pentru independența țării, împotriva jugului colonialiștilor de jefuire și asuprire.

Statele iubitoare de pace, oamenii cinstiți din lumea întreagă, fac tot ce le stă în putință pentru a sprijini cauza dreaptă a poporului congolez ajuns la grea cumpănă, pentru a da ripostă colonialiștilor și complicilor lor din Congo.

Pretutindeni se aud tot mai puternic, tot mai hotărît, glasurile celor care cer: „Jos mîinile de pe Congo!", „Libertate lui Antoine Gizenga!".

Spartachiada de iarnă a tineretului

În raionul Tg. Mureș — rezultate bune

Printre raioanele fruntașe din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară la desfășurarea Spartachiadei de iarnă a tineretului se numără și raionul Tg. Mureș unde pînă în prezent au participat la întrecerile primei faze peste 15.000 tineri, în marea majoritate țărani colectiviști și întovărășiți.

Pentru o cît mai bună organizare a celorlalte faze ale Spartachiadei, Consiliul raional U.C.F.S. Tg. Mureș a întocmit un instructaj și plan concret de acțiune, care cuprinde locurile și datele de desfășurare a concursurilor acestei competiții sportive de masă a tineretului.

Conform ultimei hotărîri, desfășurarea primei etape a Spartachiadei de iarnă a tineretului, faza pe asociații sportive, se termină la 15 februarie. După cum se știe, etapa a II-a se va organiza astfel: a) interasociații pe comună (cu satele aparținătoare); b) intercomune pe centre; c) pe sectoare.

În raionul Tg. Mureș, etapa intercomunală va fi organizată la 18 februarie a.c. în 13 centre și anume: La Band, Berghia, Ceuaș, Dumbrăvioara, Gh. Doja, Pășăreni, Miercurea Niraj, Călugăreni, Fîntînele, Ghindari, Măgherani, Sovata și Tg. Mureș.

Etapa pe sectoare va fi organizată în 3 localități după cum urmează: la 25 februarie la Tg. Mureș unde participă cîștigătorii fazei intercomunale din centrele: Tg. Mureș, Band, Berghia, Dumbrăvioara, Ceuaș și Gh. Doja. La 4 martie la Miercurea Niraj, cu participarea cîștigătorilor din centrele Măgherani, Călugăreni, Pășăreni și Miercurea Niraj. La 11 martie la Sovata, participă cîștigătorii din centrele Ghindari, Fîntînele și Sovata.

Faza a III-a raională a Spartachiadei de iarnă a tineretului, se va organiza la 18 martie a.c. în următoarele localități: la Sovata se vor organiza întrecerile de trîntă și haltere, la Tg. Mureș întrecerile fazei raionale la tenis de masă și șah, iar la Sîngeorgiu de Pădure vor avea loc concursurile de gimnastică.

Pentru a se folosi condițiile prielnice existente faza raională la schi se va desfășura la Sovata la 18 februarie.

Trebuie remarcat faptul că consiliul raional U.C.F.S. al raionului Tg. Mureș, pe lîngă faptul că a folosit diverse forme de propagandă în sprijinul desfășurării întrecerilor acestei mari competiții de masă a tineretului, a controlat bine prin activiștii săi desfășurarea întrecerilor Spartachiadei. Aceștia s-au deplasat pe teren în nenumărate rînduri, dînd ajutor concret asociațiilor în desfășurarea concursurilor în cele mai bune condiții.

IOAN PĂUȘ
corespondent

Prima etapă a Spartachiadei de iarnă a tineretului a fost prelungită pînă la 15 februarie

Întrucît în ultimul timp condițiile atmosferice sînt favorabile organizării concursurilor la sporturile de iarnă și avînd totodată în vedere cererile consiliilor regionale U.C.F.S., a fost aprobată amînarea cu 15 zile a primei etape a Spartachiadei de iarnă a tineretului care se va încheia astfel la 15 februarie a. c.

Creșterea viermilor de mătase este o îndeletnicire plăcută care asigură crescătorilor venituri importante.

Unitățile D.C.A. și delegații săi contractează creșterea viermilor de mătase cu: G.A.C., întovărășiri agricole, școli și crescători individuali.

CRESCĂTORI!

Contractați din timp cantitatea de semințe de viermi de mătase pe care doriți să o creșteți.

EXCURSII SPECIALE
pentru oamenii muncii din agricultură:

— la București și în celelalte mari orașe ale patriei cu vizitarea de construcții noi, de unități industriale, muzee și vizionări de spectacole.

— excursii la cerere, cu vizite la unități agricole fruntașe și la institute de cercetări agrozootehnice.

Condițiuni avantajoase.
Reduceri de 50-67 % pe C.F.R. și I.R.T.A.

Informații și înscrieri la cea mai apropiată agenție sau filială O.N.T. CARPAȚI

Ca pe vremea iobăgiei

Kenya este una din coloniile engleze din Africa, unde colonialiștii se laudă că au adus civilizația. Viața populației din această țară arată cu prisosință înfățișarea hidă a acestei așa-numite civilizații aduse de colonialiști. Să vedem, de pildă, cum arată viața țărănimii muncitoare din Kenya.

O treime din suprafața arabilă a țării se află în stăpînirea marilor proprietari de plantații englezi, vreo trei mii la număr. Restul de pămînt se împarte la aproximativ șase milioane de țărani localnici. Proporția este însă și mai mult în favoarea colonialiștilor pentru că aceștia dețin pămînturile cele mai fertile, băștinașii fiind împinși spre regiunile de junglă și cele mlăștinoase. O lege specială a autorităților coloniale indică anumite locuri unde negrii nu au voie să se stabilească, și aceste locuri rezervate numai albilor sînt, bineînțeles, cele mai favorabile culturilor.

Milioanele de muncitori de pe plantațiile colonialiștilor trăiesc și muncesc într-adevăr ca pe vremea iobăgiei. Ei sînt legați de moșie printr-un contract pe care numai stăpînul are dreptul să-l anuleze. Întreaga familie este obligată a munci pentru moșier. N-au voie să crească vite pe lîngă bordeiele ce li se dau drept locuință (de altfel, nici n-au cu ce să și le cumpere sau cu ce să le întrețină), iar dacă stăpînul este nemulțumit, are dreptul să-l alunge pe muncitor și întreaga sa familie fără nici un preaviz.

Dar situația din Kenya nu este un caz izolat. La fel se petrec lucrurile în altă țară a Africii, nu prea departe de Kenya, și ea colonie engleză, numită Rhodezia de nord. Și în această țară care dispune de multe bogății, populația localnică trăiește într-o crîncenă mizerie. Însuși primul ministru al unei federații de trei state (Rhodezia de nord, Rhodezia de sud și Nyassaland), un om supus intereselor colonialiștilor, a fost nevoit să recunoască — într-o cuvîntare pe care a ținut-o nu de mult — că venitul mediu pe cap de locuitor băștinaș este mai mic decît suma pe care un englez o cheltuiește pentru întreținerea cîinelui său.

Suprafața arabilă a țării este aici tot atît de tîlhărește împărțită. Populația băștinașe, aproximativ două milioane, dispune de abia 25 la sută din suprafața arabilă. Colonialiștii, cîteva zeci de mii, ocupă restul și, se înțelege, că ei au avut grijă să pună mîna pe locurile cele mai fertile. O lege specială stabilește ca atunci cînd un latifundiar tinde să-și extindă moșia și în cale îi stă un petic de pămînt al unui localnic, el are dreptul de a-l izgoni. Celor cărora li se ia pămîntul li se „îngăduie" să rămînă pe loc, adică să ducă viață de rob pe moșia plantatorului.

În agricultura din Rhodezia predomină munca manuală. De regulă muncitorul agricol lucrează pentru latifundiar împreună cu toți membrii familiei sale, începînd cu copiii de la vîrsta de 6-7 ani.

Și în coloniile engleze din sudul Peninsulei Arabice negrii duc o viață de sclavi. După anumite date publicate în ziare progresiste numai în principatul Katar există aproximativ patru mii de negri sclavi, asupra cărora stăpînii au drept de viață și de moarte.

Printre multe alte țări în care situația țărănimii muncitoare este din cele mai grele se numără și Republica Sud Africană. Deși aceasta nu mai este o colonie, un grup restrîns de capitaliști și moșieri, de culoare albă, țin sub călcîiul asupririi rasiale și al exploatării nemiloase, cîteva milioane de oameni de culoare. Cel care lucrează pe moșie este legat împreună cu familia sa de stăpîn prin contracte nu mai puțin înrobitoare ca cele descrise mai sus.

În Republica Sud Africană există însă și ceva în plus. Acolo este în vigoare o lege care admite biciuirea muncitorului de care stăpînul sau arendașul are a se plînge cu ceva. Legea a fost adoptată în 1932 și este încă în vigoare. De subliniat că autorul legii este actualul președinte al republicii, pe vremea aceea ministru de justiție. După această lege se vede cum împărțea el dreptatea. Bătaia se dă cu așa-numita „pisică cu nouă cozi" (un fel de biciușcă cu nouă curelușe). Un ziarist englez care a asistat la aplicarea unei asemenea „pedepse" scria că celui bătut îi atîrnau bucăți de piele și că numai cineva deosebit de rezistent se poate reface și întoarce la muncă, aceasta, după o zăcere de cîteva săptămîni. Autoritățile au făcut o socoteală că anual, pe marile moșii, se împart cam 100.000 de lovituri cu „pisica cu nouă cozi". Este de crezut însă că cele mai multe bătăi n-au fost înregistrate.

Sînt, cele de mai sus, cîteva aspecte ale vieții întunecate pe care o duce țărănimea în acele țări ale lumii în care marii capitaliști și marii moșieri dețin încă puterea. Dar numeroase fapte de zi cu zi arată că și în aceste țări se întețește lupta maselor populare împotriva asupririi.

S. GALERIU

DIN R. S. CEHOSLOVACA

UN SAT CARE NU ÎMBATRÎNEȘTE

La confluența Dunării Mici cu Vahul era de cînd lumea o cîmpie de aproape o mie de hectare plină de mărăcini și iarbă acră, care nu putea fi folosită mai ales că primăvara, pînă tîrziu, apele se mențineau aici din plin. Pămîntul acesta sterp de la confluența Dunării Mici cu Vahul a trebuit să devină bun pentru agricultură. În acest scop, în toamna anului 1948 s-a trecut la efectuarea lucrărilor de desecare și desțelenire. Băieții și fetele de la sate au lucrat aici cu multă vrednicie astfel că cele 1.000 de hectare au devenit în anul 1950 bune pentru culturile agricole.

Țăranii muncitori de aici au înființat o cooperativă agricolă. Au fost ridicate construcții moderne, au fost cumpărate animale de producție proprietate obștească. În fostul ținut sterp, oamenii din „Satul tineretului" au început lupta pentru recolte bogate.

— În anul 1960, spunea agronomul Juraj Kralik am recoltat în medie 3.500 kg grîu la ha, 4050 kg orz, 58.500 kg sfeclă de zahăr, 98.000 kg porumb masă verde și 4718 kg de porumb boabe la hectar. De pe parcelele experimentale de cîte 2 ha am recoltat 108.600 kg sfeclă de zahăr la ha, 127.000 kg porumb masă verde la ha, și 9.800 kg de porumb boabe la hectar. În anul 1961 am avut recolte ceva mai mici la cereale și la porumbul masă verde, fiindcă a fost secetă.

Cooperativa agricolă n-a rămas în urmă nici cu producția animală. Anul acesta și-a propus să obțină la 1 ha peste 300 kg de carne, 600 litri de lapte, 460 ouă. Pentru a completa albumina necesară creșterii animalelor, acestea sînt hrănite cu lucernă tînără, cosită foarte timpuriu, și uscată cu ajutorul ventilatoarelor.

Pe măsura dezvoltării cooperativei agricole — a producțiilor obținute și a veniturilor realizate — a crescut și nivelul de trai al membrilor cooperatori. Astăzi, fiecare familie are o casă frumoasă, cu cel puțin două camere, baie, bucătărie și canalizare. Nu există familie care să nu aibă un aparat de radio și o mașină de spălat, iar foarte multe familii au televizor și mașină de gătit electrică. 13 colectiviști au atoturisme, iar alții au deja suma necesară depusă la C.E.C.

— Veniți și la noi — m-a invitat îngrijitorul de la ferma de porcine, Pavel Varga.

M-am dus. Soția sa, Maria, tocmai terminase de spălat rufele. Peste tot, în camere și în bucătărie era curat, încît ți-era mai mare dragul să stai și să discuți.

ȘTEFAN MESAROȘ

În casa unui harnic cooperator.

În asemenea case frumoase locuiesc cooperatorii din Satul Tineretului.

Oameni ai muncii de la sate!

Cu prilejul „Lunii cărții la sate" care se desfășoară între 15 ianuarie-15 februarie 1962, vizitați librăriile și magazinele cooperativelor de consum unde găsiți un bogat sortiment de cărți politice, agrozootehnice, beletristice și de popularizare a științei.

„Luna cărții la sate" este un minunat prilej de a vă completa bibliotecile cu noi lucrări interesante și instructive.

În atenția gospodăriilor agricole de stat și a gospodăriilor agricole colective!

Împletituri din sîrmă galvanizată și neagră cu sau fără panouri
PENTRU GARDURI,
cu materialul beneficiarului, execută:

Cooperativa Metalo-casnica

din București, Șos. Armatei Sovietice, nr. 15
Telefon: 12.20.20.
prin unitatea din Cal. Rahovei 254, tel. 23.29.80.
Plata prin virament sau numerar, la prețuri conform catalog

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1 București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii